

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 72

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 25 ianuarie 2022

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 695 din 28 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „ <i>dincolo de orice îndoială rezonabilă</i> ”, ale art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, forma anterioară republicării, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 11 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	2–11	7. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 521/2008 privind asigurarea structurilor Ministerului Afacerilor Interne care nu dispun de suport logistic propriu	29
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
5. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat	12–28	M.10. — Ordin al ministrului apărării naționale privind publicarea textului Înțelegerii privind extinderea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnată la Washington la 21 septembrie 2021 și la 17 noiembrie 2021	30
ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA			
		M.15. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru abrogarea art. 52 din Normele privind obținerea, menținerea și ridicarea titlurilor de clasificare și specializare pentru personalul aeronautic din Ministerul Apărării Naționale și din alte instituții sau structuri care desfășoară activități aeronautice militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.15/2015	31
		M.16. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru completarea art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de Planificare a Apărării, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.9/2008	31
		15. — Hotărâre pentru aprobarea publicării Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2022	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 695

din 28 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, ale art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, forma anterioară republicării, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 11 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Laurențiu Marius Udriște în Dosarul nr. 9.282/63/2017 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 300D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.154D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) și ale art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 10—17 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, excepție ridicată de Sorin Mihai în Dosarul nr. 3.609/105/2016 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.681D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, excepție ridicată de Luminița Pasăre, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Ion-Francisco Pasăre în Dosarul nr. 682/114/2019 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

6. La apelul nominal se prezintă autorul excepției Ion-Francisco Pasăre, asistat de domnul avocat Cristinel Alin Popina, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc autoarea excepției Luminița Pasăre și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.154D/2019 și nr. 1.681D/2019 la Dosarul nr. 300D/2019, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Susține că dispozițiile criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu reglementează, în mod clar, dacă autorul faptei principale din care provin banii murdari poate fi și subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor, situație în care destinatarii normei juridice nu își pot adapta conduita în fața legii penale, în deplină cunoștință de cauză. De asemenea, susține că prevederile criticate sunt neconstituționale, contravenind și principiului legalității incriminării și a pedepsei. Precizează că motivele de neconstituționalitate sunt formulate din perspectiva art. 1 alin. (5) din Constituție, cu referire la art. 8 alin. (4) teza

întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, și, totodată, invocă și dispozițiile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, potrivit cărora nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.

9. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002. În acest sens, face referire la Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018 în considerentele căreia instanța de control constituțional a reținut că modul de reglementare a dispozițiilor criticate corespunde scopului reglementării infracțiunii de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței bunurilor rezultate din săvârșirea de infracțiuni. Face referire și la practica constantă a Curții Constituționale, potrivit căreia nu există o dublă incriminare și nu se încalcă principiul *ne bis in idem*. Arată că tragerea la răspundere penală atât pentru săvârșirea infracțiunii predicat, cât și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor în modalitatea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 nu presupune o încălcare a principiului *ne bis in idem*, întrucât nu implică judecarea și pedepsirea subiectului activ al infracțiunii de două ori pentru aceeași faptă, ci pentru fapte diferite, comise la un interval de timp diferit. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, precum și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004, precizează că autorul excepției nu face trimitere la vreo dispoziție constituțională pretins încălcată și nu arată care este neconcordanța dintre textele de lege criticate și Legea fundamentală, astfel că, în temeiul art. 10 din Legea nr. 47/1992, apreciază că instanța de control constituțional nu se poate subroga autorului în formularea unor motive de neconstituționalitate, cererea acestuia fiind nemotivată. Reține că instanța de control constituțional nu s-a considerat investită cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și ale art. 12—17 din Legea nr. 304/2004, ci doar cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 304/2004. Cu privire la acestea din urmă, în raport cu criticile potrivit cărora la nivelul legislației primare nu există un principiu de distribuție aleatorie a cauzelor în faza de urmărire penală, invocă dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 pentru a susține că instanța de control constituțional nu poate completa prevederile de lege supuse controlului său, astfel că solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Susține că textul criticat se referă la activitatea de judecată și nu se poate aplica prin analogie în faza de urmărire penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin Încheierea din 19 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.282/63/2017, **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului**. Excepția a fost ridicată de Laurențiu Marius Udriște. Autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a două infracțiuni de trafic de minori, prevăzute de art. 211 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal raportat la art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul penal, participație improprie la infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 52 alin. (3) din Codul penal raportat la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, tentativă la infracțiunea de trafic de persoane prevăzută de art. 32 din Codul penal raportat la

art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul penal, o infracțiune de tulburarea ordinii și liniștii publice prevăzută de art. 371 din Codul penal, în final cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.

11. Prin Încheierea din 1 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.609/105/2016, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) și ale art. 23 din Legea nr. 656/2002, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 10—17 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată**. Excepția a fost ridicată de Sorin Mihai într-o cauză penală în care acesta a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de aderare la un grup infracțional organizat, a infracțiunii de delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, și complicitate la infracțiunea de spălare a banilor.

12. Prin Încheierea din 30 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 682/114/2019, **Tribunalul Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, și ale art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002**. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, a fost ridicată de Luminița Pasăre, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 a fost ridicată de Ion-Francisco Pasăre. Autorii excepției au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de spălare a banilor, prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 656/2002.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia din Dosarul Curții nr. 300D/2019 susține, în esență, că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate și aplicate contrar celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018, potrivit căreia subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile dobândite, deținute sau folosite nu poate fi subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor, reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, precum și a dispozițiilor din Legea nr. 304/2004, autorul acesteia din Dosarul Curții nr. 1.154D/2019 reține că, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. Referitor la aceste prevederi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat că ele „stabilesc o obligație generală, impusă tuturor subiectelor de drept, inclusiv puterii executive, care, în activitatea de legiferare, trebuie să respecte Constituția țării și să asigure calitatea legislației. Este evident că, pentru a fi aplicat în întelesul său, un act normativ trebuie să fie precis, previzibil și totodată să asigure securitatea juridică a destinatarilor săi” (invocă, în acest sens, Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013). Totodată, referindu-se la atributele esențiale ale unei norme legale, Curtea Constituțională a subliniat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se claritatea, precizia și previzibilitatea, ce presupun

ca acesta să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin mai multe hotărâri, că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale, adică să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. Tot astfel, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă. Plecând de la aceste imperative, arată că Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede în art. 6 alin. (1) următoarele: *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară, și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”*. Referitor la modul de redactare, art. 8 alin. (4) din aceeași lege prevede că *„Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor”*. Cu privire la stil, art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 dispune că *„Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”*.

15. Având în vedere toate cele precizate, autorul excepției susține că dispozițiile criticate nu satisfac aceste exigențe, întrucât acestea utilizează formulări generale și nu instituie la nivelul legislației primare un principiu obiectiv, aleatoriu, de distribuire a dosarelor în fața de urmărire penală. Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil, reține că, potrivit art. 21 alin. (3) din Constituție, *„Părțile au dreptul la un proces echitabil (...)”*. De asemenea, art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că *„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil (...) de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații penale îndreptate împotriva sa”*. Reține că activitatea de judecată este guvernată de principiul distribuirii aleatorii a dosarelor, însă procedura derulată în fața organelor de urmărire penală, deși este o componentă a procesului penal, nu este supusă regulii repartizării aleatorii, ci se prevede repartizarea după criterii obiective, fără a se exemplifica aceste criterii. În opinia autorului, câmpul de acțiune al imparțialității vizează toate activitățile întreprinse în legătură cu instrumentarea unei cauze penale, din momentul înregistrării acesteia la organul judiciar și până la momentul finalizării sale definitive. Așa încât, susține că, inclusiv în activitatea incipientă de repartizare a dosarului la procurorul de caz, este necesar să existe garanții, care să asigure efectivitatea acestui principiu constituțional.

16. În ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, și ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, forma anterioară republicării, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 23 alin. (12), ale art. 20 cu trimitere la art. 7 paragraful 1 din Convenție, învederând că lipsa de precizie, claritate și previzibilitate a textelor criticate are în vedere faptul că se creează premisa unei agravări a răspunderii penale a subiectului activ al infracțiunii predicat în

situația în care prin modalitatea de comitere a infracțiunii predicat se contribuie implicit și la ascunderea sau disimularea provenienței ilicite a bunurilor.

17. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, autorul acesteia din Dosarul Curții nr. 1.681D/2019 susține, în esență, că acestea sunt neconstituționale, întrucât nu reglementează, în mod clar, dacă autorul faptei principale poate fi și subiect activ al infracțiunii de spălare de bani, situație în care destinatarul normei juridice nu își pot adapta conduita în fața legii penale, în deplină cunoștință de cauză. De asemenea, susține că aceleași prevederi sunt neconstituționale, contravenind și principiului legalității incriminării și a pedepsei, întrucât autorul faptei principale poate fi și subiect activ al infracțiunii de spălare de bani, situație în care se poate ajunge ca acesta să fie tras la răspundere de două ori pentru comiterea aceleiași fapte, fiind astfel încălcat principiul *ne bis in idem*.

18. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, autoarea acesteia din Dosarul Curții nr. 1.681D/2019 susține, în esență, că sintagma *„dincolo de orice îndoială rezonabilă”* este neconstituțională, fiind lipsită de claritate și predictibilitate, întrucât nu reglementează în mod clar criteriile pe baza cărora judecătorul pronunță o soluție de condamnare, renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei. Susține, totodată, că această soluție legislativă dă posibilitatea judecătorului ca, pe baza unor elemente de ordin subiectiv (cum ar fi intima convingere), și nu pe bază de probe, să pronunțe o soluție de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei.

19. **Tribunalul Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează, în Dosarul Curții nr. 300D/2019, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, reține că, în considerentele Deciziei Curții nr. 418 din 19 iunie 2018, la paragraful 26, se menționează că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri care provin din săvârșirea de infracțiuni. Arată că varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 constă în ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni. Reține, totodată, că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse analizei instanței constituționale prin raportare la critici similare, fiind pronunțate deciziile nr. 299 din 23 martie 2010, nr. 889 din 16 octombrie 2007, nr. 1.410 din 20 octombrie 2011 și nr. 215 din 12 aprilie 2016. Astfel, în considerentele Deciziei nr. 215 din 12 aprilie 2016, paragraful 20, Curtea a reținut, cu privire la critica referitoare la aspectul lipsei de claritate și previzibilitate, că dispozițiile art. 29 stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune. De asemenea, reține că „ascunderea” ori „disimularea” sunt fapte care, prin natura lor, sunt comise ulterior infracțiunilor din care provin bunurile ce constituie obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor, fiind, prin urmare, întotdeauna acțiuni distincte de cele care formează elementul material al infracțiunii predicat. Aceste acțiuni pot fi săvârșite de același subiect activ sau de un subiect activ diferit de cel al infracțiunii predicat. Prin urmare, apreciază că o asemenea reglementare în privința elementului material al infracțiunii nu ridică probleme din perspectiva respectării dispozițiilor art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12) din Constituție.

20. **Tribunalul Prahova — Secția penală**, exprimându-și opinia în Dosarul Curții nr. 1.154D/2019, apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

21. **Tribunalul Buzău — Secția penală** apreciază, în Dosarul Curții nr. 1.681D/2019, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, este neîntemeiată. În acest sens, reține că textul criticat stabilește criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune. Menționează că, pentru ca principiul *non bis in idem* să își găsească aplicarea, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată. Or, existența infracțiunii de spălare de bani nu este condiționată de pronunțarea unei soluții de condamnare pentru fapta din care provin banii investiți în bunurile ulterioare. Reține, de asemenea, că faptele de schimbare sau transfer de bunuri și cele de ascundere sau disimulare sunt fapte care, prin natura lor, sunt comise ulterior infracțiunilor din care provin bunurile ce constituie obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor, fiind, prin urmare, întotdeauna acțiuni distincte de cele care formează elementul material al infracțiunii predicat. Apreciază că aceste acțiuni pot fi săvârșite de același subiect activ sau de un subiect activ diferit de cel al infracțiunii predicat. Totodată, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, este neîntemeiată. În acest sens, reține că soluția la care ajunge instanța are la bază aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana inculpatului și aceasta trebuie să se întemeieze pe probe. Soluția trebuie motivată, cu trimitere la probele din care rezultă situația de fapt, gradul de vinovăție. Apreciază că principiul nemijlocirii administrării probelor impune ca instanța de judecată care soluționează cauza să ia cunoștință direct și nemijlocit de probele administrate, deoarece, percepând direct probele, judecătorii au o mai mare capacitate de a afla adevărul. De asemenea, arată că principiul contradictorialității ședinței de judecată asigură egalitatea de arme între învinuire și apărare, participanții la proces având dreptul de a face cereri, de a-și spune cuvântul cu privire la orice chestiune de care depinde soluționarea justă a cauzei.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, în raport cu motivele de neconstituționalitate formulate de autori, dispozițiile art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, ale art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea

nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, precum și ale art. 11 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare. Ulterior invocării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, această lege a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. De asemenea, anterior invocării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004, această lege a fost abrogată prin art. 27 din capitolul V al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală: „(2) *Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.* (3) *Renunțarea la aplicarea pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 80—82 din Codul penal.* (4) *Amânarea aplicării pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 83—90 din Codul penal.*”;

— Art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată: „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: [...] b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni. [...]*”;

— Art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, forma anterioară republicării: „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani: [...]*”

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;”;

— Art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004: „(1) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are următoarele atribuții: a) efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile prevăzute în prezenta lege și în legile speciale;”;

— Art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016: „(1) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are următoarele atribuții: a) efectuarea urmăririi penale pentru infracțiuni prevăzute în competența direcției prin prezenta ordonanță de urgență și prin legi speciale;”;

— Art. 11 din Legea nr. 304/2004: „Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.;

— Art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004: „Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții: a) efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și participă, potrivit legii, la soluționarea conflictelor prin mijloace alternative; [...]”.

26. Prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 25 august 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a admis sesizarea și a stabilit că (i) acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea sunt modalități alternative ale elementului material al infracțiunii unice de spălare a banilor; (ii) subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile; (iii) infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune autonomă, nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile.

27. Autorul excepției de neconstituționalitate din Dosarul Curții nr. 300D/2019 susține că prevederile criticate, în interpretarea instanței supreme, sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității și principiul securității juridice și ale art. 23 alin. (12) potrivit cărora nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, cât și dispozițiilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

28. În Dosarul Curții nr. 1.154D/2019, autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, precum și prevederile din Legea nr. 304/2004, criticate, contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 alin. (3), conform căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, și art. 132 alin. (1), potrivit căruia procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiile art. 47 alin. (2) teza întâi din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Totodată, autorul susține că prevederile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, republicată, și ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, forma anterioară

republicării, sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 23 alin. (12), cât și prevederilor art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale raportat la art. 20 din Legea fundamentală.

29. Cât privește dispozițiile art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, autoarea din Dosarul Curții nr. 1.681D/2019 susține că sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității și principiul securității juridice, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 23 alin. (11) și (12) privind prezumția de nevinovăție și potrivit cărora nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, cât și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, susține că prevederile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea instanței supreme, sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității și principiul securității juridice și ale art. 23 alin. (12), potrivit cărora nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, Curtea observă că acestea au mai făcut obiectul unor critici similare, în acest sens fiind pronunțată Decizia nr. 116 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 29 iunie 2020, prin care s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

31. În considerentele deciziei menționate, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct. 2 din dispozitiv), sunt neconstituționale. S-a reținut, totodată, că, în soluția pronunțată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, atunci când a stabilit că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, nu a distins între modalitățile normative alternative ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și, respectiv, c) din Legea nr. 656/2002. Însă instanța de contencios constituțional, în cuprinsul Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 14, a făcut o distincție referitoare la varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, arătând că, în ipoteza săvârșirii faptelor de spălare a banilor și a infracțiunii din care aceștia provin de către același subiect activ, organele judiciare sunt chemate să aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă infracțiunea de spălare a banilor este suficient de bine individualizată față de infracțiunea predicată și dacă se impune reținerea unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni unice.

32. Analizând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că varianta normativă prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în fapte de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să

se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; varianta normativă reglementată la alin. (1) lit. b) constă în ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; iar varianta infracțională prevăzută la alin. (1) lit. c) din aceeași lege constă în dobândirea, depunerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Curtea a stabilit că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri rezultate din săvârșirea de infracțiuni, în timp ce modalitatea normativă prevăzută la art. 29 lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, este neconstituțională în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii.

33. Cu referire la prevederile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, Curtea a constatat că acestea reglementează o modalitate de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, al cărei element material constă în fapte de ascundere sau disimulare care, prin natura lor, nu pot fi decât subsecvente dobândirii bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni și, totodată, diferite de acțiunile sau inacțiunile care formează elementul material al infracțiunii predicat. Prin urmare, tragerea la răspundere penală a aceleiași persoane pentru comiterea infracțiunii predicat, dar și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, în modalitatea prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, nu presupune o încălcare a principiului *ne bis in idem*, neimplicând judecarea și pedepsirea subiectului activ al infracțiunii de spălare a banilor de două ori pentru aceeași faptă, ci, dimpotrivă, sancționarea acestuia pentru fapte diferite, săvârșite la un anumit interval de timp, fapte care constituie elementul material al infracțiunii predicat și, respectiv, al celei de spălare a banilor.

34. Având în vedere considerentele mai sus invocate, Curtea a constatat că interpretarea dată prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a hotărât, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, este în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție. Mai mult, noțiunile de „ascundere” și „disimulare” folosite în cuprinsul textului criticat, precum și sintagma care arată obiectul faptelor de ascundere sau disimulare, respectiv adevărata natură „a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora”, sunt clare, precise și previzibile, norma de incriminare analizată fiind în acord cu exigențele ce rezultă din prevederile constituționale și convenționale referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării.

35. Totodată, prin Decizia nr. 215 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 3 iunie 2016, paragraful 20, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, constatând că textele criticate stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și

considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

37. Curtea constată că argumentele anterior reținute sunt valabile și în ceea ce privește dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, forma anterioară republicării, care reglementează o soluție legislativă identică prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012.

38. Cât privește dispozițiile art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „îndoială rezonabilă”, Curtea reține că, prin deciziile nr. 217 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 31 iulie 2017, și nr. 778 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 12 februarie 2016, a constatat că aceasta este de sorginte jurisprudențial-europeană, înțelesul fiind regăsit, de exemplu, în Hotărârea din 11 iulie 2006, pronunțată în Cauza *Boicenco împotriva Republicii Moldova*, paragraful 104, potrivit căreia standardul de probă „dincolo de un dubiu rezonabil” permite deducerea sa și din coexistența unor concluzii suficiente de întemeiate, clare și concordate sau a unor prezumții de fapt similare și incontestabile.

39. De asemenea, prin Decizia nr. 47 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 27 aprilie 2016, Curtea a reținut că standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă își are originea în modul de reglementare a sistemului probator, referitor la care doctrina identifică două orientări majore: cea a capacității probelor de a convinge, respectiv de a conduce la formarea convingerii intime a judecătorului aflat în situația de a soluționa o cauză penală, orientare specifică sistemului de drept continental, și cea a capacității probelor de a demonstra vinovăția, dincolo de orice îndoială rezonabilă, specifică sistemului de drept anglo-saxon și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Din analiza sistematică a întregului Cod de procedură penală rezultă înlocuirea de către legiuitor, în cuprinsul noii reglementări, a orientării specifice dreptului continental bazate pe formarea convingerii intime a judecătorului, care a existat în Codul de procedură penală din 1968, cu cea de-a doua orientare, preluată în legislația românească din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

40. Acest aspect a fost reținut și în expunerea de motive a Codului de procedură penală, care subliniază că „proiectul noului Cod de procedură penală își păstrează caracterul predominant continental european, dar, ca noutate, introduce multe elemente de tip adversarial, adaptate corespunzător la propriul nostru sistem legislativ”. Așadar, judecătorul trebuie convins „dincolo de orice dubiu rezonabil” de către procuror sau de către părți, el neavând sarcina de a administra probe pentru aflarea adevărului, așa cum se întâmpla sub imperiul vechiului cod, decât în mod subsidiar pentru formarea convingerii sale, astfel cum rezultă din prevederile art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală.

41. Preluarea în sistemul continental a standardului probei dincolo de orice îndoială rezonabilă, specific sistemelor adversariale, este rezultatul tendinței de obiectivizare a standardului convingerii intime a judecătorului care, în esența sa, presupune un grad apreciabil de subiectivitate. Acest standard poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la standardul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție și reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat la art. 5 din Codul de procedură penală, este aplicat în materia probațiunii. El se referă la aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică

tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului, în legătură cu fapta imputată, instanțele judecătorești nu își pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să îl achite.

42. Această modificare de viziune a fost pusă de legiuitor în acord cu modificarea textului privind sarcina probei, care prevede că aceasta aparține, în special, procurorului, iar, în acțiunea civilă, părții civile sau, după caz, procurorului, care exercită acțiunea civilă, în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, potrivit art. 99 alin. (1) din Codul de procedură penală. Așa fiind, standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă din cuprinsul dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală constituie o garanție procesuală a aflării adevărului și, implicit, a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, acest standard asigură respectarea prezumției de nevinovăție până la momentul asumării de către judecător a convingerii cu privire la vinovăția inculpatului, dincolo de orice îndoială rezonabilă, asumare concretizată prin pronunțarea hotărârii judecătorești de condamnare.

43. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

44. În ceea ce privește dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, precum și ale art. 11 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004, Curtea reține că, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 din 29 noiembrie 2018, analizând critici similare celor formulate în prezenta cauză cu privire la dispozițiile art. 1 pct. 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit căroră „*La articolul 8 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: «(2) Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, la judecarea cauzei de un judecător imparțial și independent. Repartizarea tuturor cauzelor către judecători sau procurori se face aleatoriu».*”, a admis obiecția și a constatat că acestea sunt neconstituționale în ceea ce privește sintagma „*sau procurori*” din conținutul tezei a doua a acestei norme. Critica autorilor a constatat, între altele, în aceea că introducerea repartizării aleatorii a cauzelor, inclusiv în privința procurorilor, ignoră specializarea acestora și constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, precum și a principiului controlului ierarhic.

45. Ținând seama de importanța domeniului reglementat, Curtea a reținut în considerentele deciziei precitate, paragrafele 285—291, că repartizarea aleatorie a dosarelor constituie una dintre garanțiile legale ale imparțialității justiției.

46. Analizând statutul judecătorului, Curtea a reținut că acesta este reglementat la nivel constituțional în secțiunea 1 — *Instanțele judecătorești a capitolului VI — Autoritatea judecătorească* din titlul III — *Autoritățile publice*. În art. 126 alin. (1) se prevede că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, iar art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, la alin. (3), prevede că „*judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”. Din coroborarea normelor constituționale, rezultă că independența justiției, principiu fundamental consacrat de Constituție, care, potrivit art. 152 alin. (1), constituie una dintre limitele materiale ale revizuirii Legii fundamentale, are două componente: componenta instituțională, care se referă la autoritatea care înfăptuiește justiția — instanța judecătorească, și componenta individuală, care se referă la persoana care este investită cu puterea de a spune dreptul, *jurisdictio*, respectiv judecătorul. Ambele componente implică existența unor numeroase aspecte, cum ar fi: lipsa imixtiunii celorlalte puteri în activitatea de

judecată, faptul că niciun alt organ, în afară de instanțe, nu poate decide asupra competențelor lor specifice prevăzute prin lege, existența unei proceduri prevăzute de lege referitoare la căile de atac ale hotărârilor judecătorești, existența unor fonduri bănești suficiente pentru desfășurarea și administrarea activității de judecată, procedura de numire și promovare în funcție a magistraților și, eventual, perioada pentru care sunt numiți, condiții de muncă adecvate, existența unui număr suficient de magistrați ai instanței respective pentru a evita un volum de muncă excesiv și pentru a permite finalizarea proceselor într-un termen rezonabil, remunerarea proporțională cu natura activității, repartizarea imparțială a dosarelor, posibilitatea de a forma asociații ce au ca principal obiect protejarea independenței și a intereselor magistraților etc. (în același sens, a se vedea Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018, paragraful 95).

47. Curtea a reținut, totodată, că repartizarea aleatorie a cauzelor este o chestiune care ține de organizarea judiciară, însă principalul său scop — garantarea dreptului părților la un proces echitabil — justifică opțiunea legiuitorului de a îngloba această garanție în cuprinsul principiilor Codului de procedură penală.

48. Pe de altă parte, Curtea a constatat că statutul procurorului este determinat de dispozițiile art. 132 din Constituție, care, în alin. (1), stabilesc că procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. Din acest text constituțional rezultă, fără dubiu, o legătură a Ministerului Public cu puterea executivă, care este determinată de faptul că aceasta din urmă reprezintă interesele societății în mod permanent și continuu, iar Ministerul Public, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, reprezintă și el în activitatea judiciară interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. „Este adevărat că Ministerul Public face parte, potrivit Constituției, din *«autoritatea judecătorească»*. Totuși, el reprezintă o magistratură specială, care nu îndeplinește atribuții de natură juridicțională. În sensul prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea *«sub autoritatea ministrului justiției»*, organ esențialmente executiv, fiind, pe cale de consecință, ei înșiși agenți ai autorității executive” (Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, sau Decizia nr. 259 din 24 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 23 octombrie 2002).

49. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că, pe terenul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în România, procurorii, acționând în calitate de reprezentanți ai Ministerului Public, subordonați, mai întâi, procurorului general, apoi ministrului justiției, nu îndeplinesc condiția de independență în raport cu puterea executivă; or, independența față de executiv este inclusă printre garanțiile pe care le presupune noțiunea de „magistrat”, în sensul art. 5 paragraful 3 din Convenție (Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în Cauza *Vasilescu împotriva României*, paragrafele 40 și 41, sau Hotărârea din 3 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Pantea împotriva României*, paragraful 238); mai mult, această jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului a fost reflectată și în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, paragraful 17). În consecință, Curtea a constatat că procurorii nu pot invoca o poziție de independență, asemenea judecătorilor, cu privire la care art. 124 alin. (3) prevede expres

că „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”, din moment ce activitatea acestora se desfășoară sub control ierarhic și sub autoritatea ministrului justiției.

50. În temeiul Constituției și al Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv, iar conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție (art. 65 din lege). Potrivit prevederilor art. 64 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 304/2004, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine; soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale sau netemeinice, iar lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror (i) în cazul suspendării sau încetării calității de procuror; (ii) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa; (iii) când lasă cauza în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile. În temeiul art. 64 alin. (5) din lege, procurorul poate contesta la Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei procurorilor, măsura dispusă de procurorul ierarhic superior.

51. Totodată, Curtea a reținut că procurorii nu pot invoca o poziție de independență, asemenea judecătorilor, din moment ce activitatea acestora se desfășoară sub control ierarhic și sub autoritatea ministrului justiției (Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 7 iunie 2018, paragraful 89). Prin urmare, având în vedere că procurorul nu este independent în structura Ministerului Public, ci subordonat ierarhic, Curtea a reținut că nu se pot reglementa garanții aferente imparțialității obiective care ar afecta în substanța sa conceptul constituțional de control ierarhic.

52. În aceste condiții, Curtea a constatat că repartizarea aleatorie a cauzelor transgresează autonomia funcțională de care beneficiază procurorul și afectează însăși esența controlului ierarhic. Curtea nu a exclus însă posibilitatea ca legiuitorul să reglementeze măsuri care să crească gradul de imparțialitate obiectivă a procurorului, însă, în structurarea acestora, primate global, să nu afecteze substanța controlului ierarhic, fiind necesar să se mențină un just echilibru între garanțiile legale de imparțialitate obiectivă astfel reglementate și esența controlului ierarhic. Totodată, Curtea a subliniat că tensiunea normativă dintre un concept constituțional și cel legal nu poate să ducă la denaturarea normei constituționale, astfel încât normele legale trebuie să se modeleze în funcție de exigențele constituționale.

53. Având în vedere aceste considerente, Curtea a apreciat că soluția legislativă privind repartizarea aleatorie a cauzelor în ceea ce îi privește pe procurori contravine principiului constituțional al subordonării ierarhice, statuat la art. 132 alin. (1) din Constituție, care îndrituiește procurorul ierarhic superior să dispună cu privire la modul în care sunt administrate cauzele la nivelul parchetului pe care îl conduce, inclusiv sub aspectul repartizării lor, în funcție de numărul de cauze aflate în cercetare pe rolul parchetului, de complexitatea lor, precum și de specializarea procurorilor din subordine. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile art. 1 pct. 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu privire la art. 8 alin. (2) din Codul de procedură penală, sunt neconstituționale în ceea ce privește sintagma „sau procurori” din conținutul tezei a doua a acestei norme.

54. În raport cu criticile formulate de autori, Curtea reține că cele constatate în Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, precitată, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

55. De asemenea, Curtea reține, în baza studiului de drept comparat realizat în cauză, că repartizarea dosarelor penale și a altor lucrări se realizează de către procurorul ierarhic superior, având în vedere diverse criterii obiective ce privesc specializarea procurorilor, respectiv aptitudinile, experiența acestora, numărul de dosare aflate în lucru, gradul lor de complexitate, specificul fiecărui caz în parte etc.

56. Astfel, în *Croația*, art. 35 alin. 3 din Legea Parchetului statuează că procurorii adjuncți lucrează la cauzele care le-au fost repartizate într-o manieră obiectivă și independentă. Distribuția dosarelor este reglementată prin Regulamentul Parchetului. Potrivit art. 115 din aceeași lege, însărcinările Parchetului sunt distribuite la începutul fiecărui an calendaristic, în funcție de tipul de cazuri, ținând cont de diviziunea proporțională a muncii. În *Finlanda*, secțiunea 5 alin. 1 din Legea nr. 32/2019 privind Parchetul General menționează că dosarele penale pot fi repartizate către parchetele locale într-o manieră care deviază de la împărțirea pe districte, dacă acest lucru este necesar pentru a echilibra volumul de muncă, pentru a facilita o soluționare mai rapidă a cauzelor, pentru a valorifica specializarea procurorilor ori din alte motive speciale. Secțiunea 20 din aceeași lege statuează că dosarele penale trebuie distribuite între procurori într-un mod care să garanteze dreptul părților de a li se analiza cauza într-o manieră independentă, imparțială și promptă. Procurorul general poate stabili ca mai mulți procurori să lucreze la același caz, determinând și diviziunea sarcinilor între aceștia. La fel, și procurorul-șef poate stabili ca mai mulți procurori din subordinea sa să lucreze la același caz. Secțiunea 7 alin. 1 din Decretul Guvernului nr. 798/2019 privind Parchetul General stabilește că dosarele penale trebuie distribuite între procurorii stagiați ținând cont de stadiul pregătirii lor și de gradul de dificultate al speței. În *Letonia*, conform definiției din secțiunea 30 alin. 1 din Legea de procedură penală, un membru al unui organ de cercetare penală este un procuror sau un agent al unui organ de cercetare penală autorizat să efectueze urmărirea penală care a fost inclus în cadrul unui organ de cercetare penală printr-o decizie a unui agent competent al unui astfel de organ sau a unui procuror ierarhic superior. Secțiunea 31 alin. 1 stipulează că supraveghetorul direct al unui agent de cercetare penală este șeful organului de cercetare penală sau al unei secții a acestuia ori adjunctul șefului, care a fost desemnat, în conformitate cu regulile de distribuție a îndatoririlor sau printr-un ordin individual, să controleze desfășurarea urmăririi penale. Potrivit alin. 3 pct. 2 din aceeași secțiune, supraveghetorul direct are îndatorirea de a lua decizii organizatorice importante, cum ar fi să determine criteriile de repartizare a însărcinărilor, să transfere aceste sarcini către alte persoane care coordonează procedura și să conducă urmărirea penală. Secțiunea 37 alin. 1 stabilește că procurorul care supraveghează ancheta este cel căruia i-a fost repartizată investigația în conformitate cu regulile parchetului privind distribuția îndatoririlor sau printr-un ordin dat într-o anumită anchetă penală. Secțiunea 46 alin. 2 pct. 2 precizează că procurorul ierarhic superior are dreptul de a desemna un procuror care să supravegheze ancheta, dacă este necesar să se devieze de la principiile de distribuție a dosarelor care au fost aprobate anterior. În *Lituania*, conform raportului din septembrie 2011 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, conducerea Departamentului pentru investigarea crimei organizate și a corupției desemnează procurori să desfășoare ancheta preliminară în cadrul organelor specializate de cercetare penală. Asemenea ordine pot fi date și de procurorul general, precum și de adjunctul său. Aceștia pot încredința sarcina de a investiga o cauză unui procuror din cadrul Departamentului pentru investigarea crimei organizate și a corupției. Totuși, pentru a asigura o distribuție echilibrată a dosarelor între procurorii departamentului, organizarea anchetei preliminare este de obicei încredințată procurorului-șef al departamentului. Criteriile de repartizare a dosarelor între

procurorii departamentului includ, printre altele, CV-ul procurorului, volumul de muncă al acestuia, experiența sa, precum și complexitatea și volumul dosarului în cauză. În *Luxemburg*, art. 130 din Legea organizării judiciare prevede că procurorul împarte sarcinile de serviciu între el și adjuncții săi. El poate schimba oricând această repartizare și poate îndeplini, atunci când consideră necesar, însărcinările pe care le-a delegat în mod special unui adjunct. În *Olanda*, secțiunea 132 alin. 1 din Legea privind structura judiciară și organizarea sistemului de justiție prevede că Biroul procurorilor-șefi trebuie să repartizeze îndatoririle între procurorii-șefi. Secțiunea 41 alin. 2 din Legea privind statutul magistraților stabilește că șeful parchetului distribuie munca între magistrații care lucrează în parchetul său. Secțiunea 46 definește noțiunea de „muncă adecvată” ca fiind orice sarcină care este încredințată magistraților ținând seamă de abilitățile și cunoștințele acestora, cu excepția cazului în care magistratul nu i se poate cere să accepte însărcinarea din motive de natură fizică, mintală sau socială. În *Polonia*, art. 37 alin. 2 din Legea Parchetului stipulează că procurorul care conduce un parchet hotărăște în detaliu distribuția sarcinilor de serviciu din cadrul acelui parchet, luând în considerare necesitatea de a asigura o repartizare echilibrată a responsabilităților, precum și experiența profesională a procurorilor în abordarea fiecărei categorii specifice de cauze. Conform raportului din septembrie 2011 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, ținând cont de natura specifică a dosarelor privind corupția, acestea sunt distribuite de către șefii parchetelor numai procurorilor cu un nivel garantat de competență. Sunt luate în considerare experiența dobândită în soluționarea acestui tip de spețe, pregătirea profesională anterioară, seriozitatea și experiența în ceea ce privește cooperarea cu alte organe competente în domeniul anticorupției. În *Portugalia*, art. 57 alin. 1 din Legea nr. 68/2019 privind Statutul Ministerului Public definește Departamentul central de investigații și acțiuni penale ca fiind un organ care coordonează și dirijează ancheta și prevenirea infracțiunilor violente, economico-financiare, extrem de organizate sau deosebit de complexe. Art. 58 alin. 1 enumeră competențele de investigare ale departamentului, menționând la lit. h infracțiunile de corupție pasibile de pedeapsă cu închisoarea mai mare de 2 ani. Art. 59 alin. 1 stipulează că departamentul este condus de un procuror general adjunct, care, printre altele, este responsabil și de distribuția sarcinilor de serviciu în conformitate cu reglementările departamentului (lit. b). Art. 68 alin. 1 lit. m stabilește că procurorul general regional distribuie sarcinile de serviciu între procurorii generali adjuncți din cadrul parchetului său, fără a aduce atingere prevederilor legii procesuale. Lit. g precizează că procurorul general regional poate să transfere un dosar, prin ordonanță motivată, de la un magistrat la altul, atunci când această măsură este justificată prin motive semnificative de specializare, complexitate procesuală sau repercusiuni sociale. Art. 75 alin. 1 prevede că procurorul-șef coordonează activitatea parchetului din district, adoptând ordine și instrucțiuni. Conform lit. f, acesta distribuie sarcinile de serviciu între procurori, în conformitate cu reglementările parchetului din district și fără a aduce atingere prevederilor legii. La lit. m se precizează că procurorul-șef poate propune procurorului general regional, prin ordin motivat, să transfere un dosar de la un magistrat la altul, atunci când această măsură este justificată prin motive semnificative de specializare, complexitate procesuală sau repercusiuni sociale. Art. 76 stipulează că metodele de gestionare a activității procesuale trebuie să vizeze o distribuție echilibrată a volumului de muncă, să îmbunătățească funcționarea serviciilor, să fie adaptate specificului acestor servicii și să respecte principiul specializării. Printre aceste metode se numără și repartizarea dosarelor. Consiliul Superior al Magistraturii adoptă și publică criteriile generale pe care trebuie să se bazeze aceste decizii, având în vedere principiul proporționalității, regulile de echilibru în

distribuția volumului de muncă și posibilele daune grave pe care aceste măsuri le-ar cauza vieții personale și familiei magistratului. Potrivit art. 78, dosarele pot fi redistribuite altui magistrat, în mod aleatoriu sau prin repartizare, în condițiile care urmează să fie reglementate de Consiliul Superior al Ministerului Public. Art. 90 prevede că distribuția dosarelor se face cu respectarea condițiilor statutului menționat, ale legilor de procedură, ale legilor ce reglementează organizarea sistemului judiciar și ale normelor ce reglementează organizarea parchetului. Magistratul căruia îi este repartizat dosarul poate fi asistat de alți procurori, din aceleași unități sau din unități diferite, prin decizie a superiorului ierarhic comun, atunci când această măsură este justificată prin motive procedurale sau complexitate procesuală. În *Slovenia*, art. 144 din Legea procurorilor stabilește că distribuția dosarelor este reglementată prin Regulamentul procurorilor. De regulă, dosarele se repartizează în ordinea sosirii lor, ținând seama de organizarea muncii, specializarea procurorilor și diviziunea proporțională a muncii. În conformitate cu Regulamentul procurorilor, programul anual poate specifica regulile de repartizare a cauzelor. În caz de concediere, absență prelungită, detașare sau demisie a unui procuror, dosarele acestuia pot fi repartizate altui procuror, prin ordin motivat al procurorului-șef. În funcție de natura și complexitatea cauzei individuale, procurorul-șef poate numi alți procurori care să coopereze cu titularul dosarului, determinând și modul de cooperare. Regulile concrete de repartizare a dosarelor sunt detaliate în Regulamentul procurorilor din 2012. Conform art. 50 din acesta, la distribuția dosarelor între procurorii din cadrul Parchetului Specializat se iau în considerare specializarea, cunoștințele, calificările și experiența fiecărui procuror, nevoia de muncă în echipă, distanța locală și sarcinile deja existente ale procurorului. Art. 53 prevede că șeful Centrului de informații pentru experți pregătește un proiect anual de plan de lucru al procurorilor. Înainte de a atribui o sarcină vreunui procuror, șeful Centrului de informații pentru experți trebuie să se consulte cu șeful parchetului în care lucrează acesta. Dacă șeful parchetului se opune în scris atribuirii sarcinii din cauza altor obligații urgente ale procurorului în cauză, procurorul general trebuie să decidă în această privință. Potrivit art. 67, în cazul în care procurorul este repartizat în mai multe departamente sau lucrează cu fracțiuni de normă, programul anual trebuie să determine cota aproximativă a cazurilor soluționate în cadrul unui anumit departament. Dacă în programul anual este stabilită și specializarea, trebuie indicată și ponderea aproximativă a cazurilor din domeniile respective. Dacă în cursul anului se observă că nu există suficiente dosare într-un anumit domeniu de specializare, procurorul specializat este desemnat să soluționeze alte cazuri. Programul anual stabilește tipurile de cauze, redistribuirea dosarelor, metodele de repartizare, însă programul mai detaliat va fi stabilit de șeful parchetului. Conform art. 68, șeful parchetului decide cu privire la distribuția dosarelor, în conformitate cu programul anual de lucru. Șeful parchetului îl poate autoriza pe adjunctul său ori pe unul dintre șefii de departamente sau de alte unități organizatorice interne să decidă cu privire la repartizarea dosarelor către departamente sau alte unități organizatorice interne. Volumul de muncă uniform al procurorilor se asigură ținând seama de timpul estimat necesar pentru soluționarea cauzei, în conformitate cu criteriile privind calitatea muncii procurorilor și succesul urmăririi penale, precum și de programul de lucru și cauzele preconizate ale procurorului. Șefii de parchet, adjuncții acestora, șefii de departamente sau de alte unități organizatorice interne pot primi doar dosare care sunt de competența unității pe care o conduc, în conformitate cu graficul anual. De regulă, un caz în care s-au efectuat investigații în timpul serviciului de gardă va fi atribuit procurorului care a efectuat actele respective. Totuși, pentru a asigura o repartizare uniformă a sarcinilor de serviciu, o parte proporțională din aceste cazuri este distribuită și procurorilor

care nu sunt de serviciu. La soluționarea unui dosar pot coopera și alți procurori. Art. 70 stabilește că, atunci când se anticipează că un procuror va fi supraîncărcat din cauza repartizării unui dosar complex și dificil, distribuirea cauzelor poate fi suspendată pentru o anumită perioadă de timp. În acest caz, dosarele vor fi atribuite altor procurori, dintr-un alt departament sau din altă unitate organizatorică internă. Dacă dosarul menționat necesită o analiză mai îndelungată și concentrată, șeful parchetului poate dispune să li se distribuie altor procurori un număr adecvat de dosare deja repartizate procurorului în cauză. Redistribuirile de dosare, indiferent de motive, trebuie efectuate în conformitate cu programul de lucru, cu principiul egalității volumului de muncă al procurorilor, precum și cu natura și semnificația cauzei. În toate cazurile de redistribuire, ordinele prin care se efectuează acestea trebuie să fie înregistrate în jurnal sau în dosar, indicând data, motivul și persoana care a dispus redistribuirea. În *Suedia*, conform Raportului de evaluare adoptat de GRECO la data de 18 octombrie 2013, procurorul-șef care conduce parchetul distribuie dosarele penale. Criteriile de repartizare pot fi competența specială sau specializarea, dar se ține cont și de volumul de muncă al fiecărui procuror. În *Ungaria*, în raportul din septembrie 2011 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică se menționează că dosarele care ajung la Parchetul Național pentru Investigatii sunt distribuite de șeful parchetului. În principiu, toți procurorii au rang egal, dar în practică șeful parchetului ține cont de experiența, specializarea și abilitățile fiecărui procuror în parte. În general, activitățile nu se împart; procurorul căruia i-a fost repartizată cauza este responsabil de aceasta de la început până la sfârșit.

57. În mod similar legislației statelor europene menționate anterior, la art. 7 lit. b) din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 1.643/C din 15 mai 2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 21 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că „*Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție îndeplinește următoarele atribuții: [...] b) urmărește repartizarea cauzelor sau, după caz, repartizează cauze, în raport cu criterii obiective, precum: specializarea și pregătirea procurorului, volumul de activitate, complexitatea și operativitatea soluționării cauzelor, conflictele de interese sau incompatibilitățile în exercitarea funcției; [...]*”, iar, potrivit art. 8 lit. e), „*Procurorii șefi adjuncți ai Direcției Naționale Anticorupție au următoarele atribuții: [...] e) ori de câte ori se impune, efectuează repartizarea cauzelor către procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, nivel central;*”, art. 30 lit. b) din același regulament prevăzând că „*Procurorul șef secție are următoarele atribuții: [...] b) urmărește și răspunde de repartizarea cauzelor, pe criterii obiective, potrivit legii și prezentului regulament; [...]*”.

58. În aceste condiții, având în vedere și jurisprudența instanței de control constituțional potrivit căreia procurorii nu pot invoca o poziție de independență, asemenea judecătorilor, întrucât activitatea acestora se desfășoară sub control ierarhic și sub autoritatea ministrului justiției, astfel că legiuitorul nu poate reglementa cu privire la activitatea procurorului garanții aferente imparțialității obiective care ar afecta în substanța sa conceptul constituțional de control ierarhic, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate de autori sunt neîntemeiate, excepția urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

59. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Laurențiu Marius Udriște în Dosarul nr. 9.282/63/2017 al Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Sorin Mihai în Dosarul nr. 3.609/105/2016 al Tribunalului Prahova — Secția penală și de Ion-Francisco Pasăre în Dosarul nr. 682/114/2019 al Tribunalului Buzău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate; excepția de neconstituționalitate ridicată de Sorin Mihai în Dosarul nr. 3.609/105/2016 al Tribunalului Prahova — Secția penală și constată că dispozițiile art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, forma anterioară republicării, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și ale art. 11 și ale art. 63 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt constituționale în raport cu criticile formulate; excepția de neconstituționalitate ridicată de Luminița Pasăre în Dosarul nr. 682/114/2019 al Tribunalului Buzău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalului Prahova — Secția penală și Tribunalului Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN

privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat

Potrivit prevederilor Legii nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, în temeiul prevederilor Legii organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Nota de prezentare și motivare nr. 50.600/2022 a Direcției generale de statistică economică din cadrul Institutului Național de Statistică,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de completare a Declarației statistice Intrastat.

Art. 2. — Normele de completare a Declarației statistice Intrastat sunt prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Statistică asigură actualizarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat, în concordanță cu legislația națională și europeană.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către direcția de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.129/2020 privind aprobarea Normelor de completare a Declarației statistice Intrastat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1237 din 16 decembrie 2020.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Institutului Național de Statistică,
Tudorel Andrei

București, 7 ianuarie 2022.
Nr. 5.

ANEXĂ

NORME de completare a Declarației statistice Intrastat

Cadrul legal

1. național: Legea nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 4 decembrie 2006;

2. european: Regulamentul (UE) 2019/2.152 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind statisticile europene de întreprindere, de abrogare a 10 acte juridice în domeniul statisticilor de întreprindere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 327 din 17.12.2019.

Scopul prezentelor norme

Normele de completare a Declarației statistice Intrastat conțin informații privind sistemul statistic Intrastat, menite să sprijine furnizorii de date pentru a completa Declarația statistică Intrastat într-un mod corect și eficient.

Declarația statistică Intrastat în România

Declarația statistică Intrastat este o declarație obligatorie, conform Legii nr. 422/2006, pentru schimburile de bunuri între România și alte state membre ale Uniunii Europene. Importurile intra-UE reprezintă fluxuri de bunuri din alte state membre ale Uniunii Europene către teritoriul României, iar exporturile intra-UE reprezintă fluxurile de bunuri care părăsesc teritoriul României cu destinația alte state membre ale Uniunii Europene.

Obligația de raportare în sistemul statistic Intrastat

Obligația furnizării de date statistice Intrastat revine tuturor operatorilor economici care îndeplinesc simultan următoarele condiții:

1. sunt înregistrați în scopuri de taxă pe valoarea adăugată — adică au cod de identificare fiscală;

2. realizează schimburi de bunuri cu alte state membre ale Uniunii Europene;

3. valoarea totală anuală a schimburilor de bunuri cu alte state membre ale Uniunii Europene, pentru fiecare din cele două fluxuri, importuri intra-UE și, respectiv, exporturi intra-UE depășește pragul valoric Intrastat stabilit pentru fiecare an.

Obligațiile în sistemul Intrastat se stabilesc de către Institutul Național de Statistică pe baza declarațiilor statistice Intrastat din anul precedent și a informațiilor din deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare de bunuri (VIES) furnizate de Ministerul Finanțelor. Schimbul de date între Institutul Național de Statistică și Ministerul Finanțelor are loc într-un singur sens, respectiv Ministerul Finanțelor furnizează Institutului Național de Statistică informațiile din deconturile de TVA și declarațiile recapitulative privind livrările/achizițiile intra-UE de bunuri (VIES), însă Institutul Național de Statistică nu furnizează sub nicio formă și pe nicio cale informații statistice colectate în cadrul sistemului statistic Intrastat la nivel de operator economic.

Praguri valorice Intrastat

Institutul Național de Statistică a stabilit un nivel al pragurilor valorice Intrastat de 900.000 lei atât pentru exporturi intra-UE de bunuri, cât și pentru importuri intra-UE de bunuri.

Un operator economic a cărui valoare anuală pentru importurile intra-UE de bunuri este egală sau mai mare de 900.000 lei trebuie să declare pentru fluxul de import intra-UE. Un operator economic a cărui valoare anuală pentru exporturile intra-UE de bunuri este egală sau mai mare de 900.000 lei trebuie să declare pentru fluxul de export intra-UE.

Tipuri de declarații statistice în funcție de valoarea anuală a schimburilor intra-UE de bunuri

Tip de declarație	Importuri intra-UE	Exporturi intra-UE
Nu există obligația de a transmite Declarația statistică Intrastat.	mai mici de 900.000 lei	mai mici de 900.000 lei
Declarație standard, în care se completează toate informațiile, mai puțin valoarea statistică	egale sau mai mari de 900.000 lei și mai mici de 10.000.000 lei	egale sau mai mari de 900.000 lei și mai mici de 20.000.000 lei
Declarație extinsă, în care se completează toate informațiile, inclusiv valoarea statistică	egale sau mai mari de 10.000.000 lei	egale sau mai mari de 20.000.000 lei

Remarcă: Dacă un operator economic este obligat să transmită declarații statistice Intrastat pentru ambele fluxuri, este posibil ca pentru unul din fluxuri să transmită declarația standard, iar pentru celălalt flux să transmită declarația extinsă. În acest caz este permisă transmiterea declarației extinse pentru ambele fluxuri.

Declarația statistică Intrastat trebuie transmisă de operatorii economici care au atins sau depășit pragul valoric Intrastat în anul anterior celui de referință sau îl ating sau depășesc în anul de referință, separat pentru importuri și exporturi intra-UE de bunuri. Astfel, acești operatori economici devin furnizori de informații statistice Intrastat.

Pentru anul de referință, furnizorii de informații statistice Intrastat sunt:

a) operatorii economici care au avut obligația de raportare în sistemul statistic Intrastat pentru întregul an anterior celui de referință și care pe tot parcursul anului anterior celui de referință au realizat un nivel al schimburilor intra-UE de bunuri superior nivelului pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul de referință, separat pentru fiecare flux. Aceștia completează și transmit Declarația statistică Intrastat pentru întregul an de referință;

b) operatorii economici care au dobândit obligația de raportare pentru sistemul statistic Intrastat în cursul anului anterior celui de referință, prin depășirea pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul anterior celui de referință, separat pentru fiecare flux. Aceștia completează și transmit Declarația statistică Intrastat pentru întregul an de referință;

c) operatorii economici care depășesc nivelul pragurilor valorice Intrastat în cursul anului de referință, separat pentru fiecare flux. Obligația de raportare pentru sistemul statistic Intrastat a acestora intervine în luna în care valoarea cumulată de la începutul anului de referință a schimburilor intra-UE de bunuri depășește nivelul pragurilor valorice Intrastat stabilite pentru anul de referință, separat pe cele două fluxuri.

Pragul valoric Intrastat pentru declararea valorii statistice se aplică acelor furnizori de informații statistice Intrastat care în anul anterior celui de referință sau în anul de referință au înregistrat valori anuale, separat pentru fiecare flux, peste nivelul pragului valoric Intrastat stabilit pentru valoarea statistică la 10.000.000 lei pentru importuri intra-UE și, respectiv, 20.000.000 lei pentru exporturi intra-UE.

Operatorii economici au obligația să transmită date pentru sistemul statistic Intrastat pentru importurile și exporturile intra-UE de bunuri lunare, întotdeauna până la sfârșitul anului de referință în care pragul valoric Intrastat a fost depășit și pentru următorul an calendaristic. După un an calendaristic întreg în care furnizorul de informații statistice nu a realizat un nivel al schimburilor intra-UE de bunuri, exprimat în valori cumulate de la începutul anului calendaristic, superior nivelului pragului valoric Intrastat stabilit pentru importuri și/sau exporturi intra-UE, obligația de a raporta date pentru sistemul statistic Intrastat încetează și nu va mai trebui transmisă Declarația statistică

Intrastat începând cu luna ianuarie a anului următor. Aceasta se va aplica în condițiile în care pragul valoric Intrastat nu este depășit din nou în cursul anului următor. Regulile menționate vor fi aplicate din nou, în mod separat pentru import intra-UE și export intra-UE de bunuri.

Datele statistice Intrastat trebuie furnizate către Institutul Național de Statistică lunar, într-un interval de cel mult 15 zile calendaristice de la expirarea perioadei de referință.

Furnizorul de informații statistice poate întocmi și transmite Declarația statistică Intrastat singur sau poate apela pentru întocmirea și transmiterea Declarației statistice Intrastat la serviciile unui alt operator economic, ce poartă denumirea de parte terță declarantă.

În cazul în care apelează la serviciile unei părți terțe declarante pentru completarea și transmiterea Declarației statistice Intrastat, furnizorul de informații statistice are obligația de a face dovada existenței unui contract între el și partea terță declarantă. O parte terță declarantă poate transmite date pentru un operator economic numai după ce Institutul Național de Statistică a fost notificat, în scris, de către furnizorul de informații statistice.

Încetarea relațiilor dintre un furnizor de date și o parte terță declarantă trebuie notificată către Institutul Național de Statistică.

Responsabilitatea pentru corectitudinea informațiilor statistice cuprinse în Declarația statistică Intrastat și transmiterea acesteia la termenul legal, conform legislației în vigoare, aparține în exclusivitate furnizorului de informații statistice, respectiv operatorului economic obligat să furnizeze informații statistice Intrastat conform Legii nr. 422/2006.

Ce trebuie declarat pentru sistemul statistic Intrastat?

Statisticile privind schimburile intra-UE cu bunuri cuprind toate mișcările de bunuri dintre statele membre ale Uniunii Europene, care măresc sau reduc stocul de resurse materiale al unui stat. Toate bunurile care sosesc pe teritoriul României din alte state membre ale Uniunii Europene sau părăsesc teritoriul României cu destinația alte state membre ale Uniunii Europene trebuie declarate în Declarația statistică Intrastat.

Practic, aceasta înseamnă că Declarația statistică Intrastat trebuie întocmită pentru importurile și/sau exporturile intra-UE de bunuri în următoarele cazuri:

- a) schimburi intra-UE de bunuri care implică transfer de proprietate și sunt destinate utilizării, consumului, investiției sau revânzării;
- b) mișcări de bunuri dintr-un stat membru al Uniunii Europene către România sau mișcările de bunuri din România către alt stat membru al Uniunii Europene, fără transfer de proprietate. Spre exemplu, transferul de stocuri, mișcări de bunuri înainte și după procesare etc.;
- c) returnarea de bunuri;
- d) mișcări specifice de bunuri;
- e) leasing financiar;
- f) leasing operațional cu o durată de peste 2 ani.

Ce nu trebuie declarat pentru sistemul statistic Intrastat?

Pentru următoarele cazuri nu trebuie întocmită Declarația statistică Intrastat:

- comerțul cu servicii;
- bunuri în tranzit;
- mișcări temporare de bunuri;
- mișcări de bunuri pentru/după reparații și/sau întreținere;
- schimbul de bunuri cu acele teritorii ale statelor membre ale Uniunii Europene ce nu aparțin teritoriului statistic al statelor membre ale Uniunii Europene;

f) schimburi de bunuri în cadrul comerțului triunghiular, în situația în care bunurile nu intră pe teritoriul național al României din alte state membre ale Uniunii Europene sau nu sunt expediate din România către alt stat membru al Uniunii Europene. Pentru mai multe informații referitoare la comerțul triunghiular, vă rugăm să consultați Manualul pentru furnizorii de informații statistice Intrastat — partea a II-a.

Lista bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri între statele membre ale Uniunii Europene este prezentată în tabelul nr. 1.

Pentru informații metodologice detaliate privind statisticile de comerț intra-UE cu bunuri puteți consulta manualele și ghidurile de pe site-ul www.intrastat.ro, secțiunea Metodologie Intrastat.

Modalități de completare și transmitere a declarațiilor statistice Intrastat

Declarațiile statistice Intrastat se transmit la Institutul Național de Statistică numai în format electronic, declarațiile pe hârtie nefiind acceptate. Pentru aceasta, Institutul Național de Statistică pune la dispoziția furnizorilor de informații statistice Intrastat următoarele modalități electronice de completare și transmitere a declarațiilor statistice Intrastat:

1. aplicația Intrastat online, disponibilă cu titlu gratuit pe site-ul www.intrastat.ro;

2. aplicația Intrastat offline, disponibilă cu titlu gratuit pe site-ul www.intrastat.ro.

Aplicația Intrastat offline permite crearea unui fișier ce conține Declarația statistică Intrastat, pe care furnizorul de informații statistice îl transmite către Institutul Național de Statistică prin una dintre următoarele modalități:

- e-mail, la adresa declaratie.intrastat@insse.ro;
- încărcarea fișierului în aplicația online Intrastat disponibilă pe site-ul www.intrastat.ro;

c) dacă furnizorul de informații statistice nu are acces la internet pentru a transmite Declarația statistică Intrastat potrivit lit. a) sau b), va copia fișierul cu declarația Intrastat (fișierul cu extensia .xml sau .enc) pe un dispozitiv de memorie externă (CD, DVD sau altele) și se va adresa direcției teritoriale de statistică în raza căreia își are sediul, solicitând posibilitatea de a transmite prin e-mail fișierul conținând Declarația statistică Intrastat la Institutul Național de Statistică, sau va transmite declarația de la orice alt calculator cu acces la internet;

3. software-ul propriu, existent sau dezvoltat de furnizorul de informații statistice, pentru realizarea fișierului care să conțină Declarația statistică Intrastat într-un format predefinit, prezentat în „Manualul de descriere a procedurii pentru crearea altor tipuri de fișiere acceptate de INS”, manual ce poate fi descărcat de pe site-ul www.intrastat.ro sau furnizat la cerere de către Institutul Național de Statistică. Fișierul care conține Declarația statistică Intrastat, în format predefinit, se transmite la Institutul Național de Statistică folosind aceeași procedură descrisă la punctul precedent.

Institutul Național de Statistică recomandă utilizarea aplicațiilor Intrastat online sau offline deoarece acestea conțin reguli de validare predefinite pentru realizarea unor declarații statistice Intrastat corecte și valide.

Informații de completat în Declarația statistică Intrastat

Perioada	Se indică luna și anul de referință în care au fost realizate schimburile intra-UE de bunuri, respectiv luna și anul în care bunurile sunt introduse sau expediate pe/de pe teritoriul României.
Date de identificare pentru furnizorul de informații statistice	Se indică informații de identificare ale operatorului economic care a realizat schimburi intra-UE de bunuri și date de contact actualizate ale persoanei responsabile pentru completarea Declarației statistice Intrastat.
Cod de identificare al partenerului comercial	Se indică codul de identificare fiscală al partenerului comercial din Uniunea Europeană către care sunt expediate fizic bunurile. Acest câmp va fi completat numai pentru fluxul export intra-UE.
Date de identificare pentru partea terță declarantă	Dacă este cazul, se indică informații de identificare ale părții terțe declarante și date de contact actualizate ale persoanei responsabile pentru completarea Declarației statistice Intrastat.
Introduceri/Expedieri	Se indică fluxul pentru care se întocmește Declarația statistică Intrastat: Introduceri (import intra-UE) sau Expedieri (export intra-UE).
Tip declarație	<p>— Nouă — în cazul în care Declarația statistică Intrastat se transmite pentru prima dată pentru o anumită perioadă de referință.</p> <p>— Revizuire — în cazul în care au loc corecții/modificări/adăugări/ștergeri pentru anumite date existente într-o Declarație statistică Intrastat deja transmisă. Revizuirea datelor se face prin intervenția în corpul declarației asupra liniei/liniilor ce trebuie corectate/modificate/adăugate/șterse. Declarația statistică Intrastat „Revizuită” conține toate datele perioadei de referință (nu numai linia/liniile revizuită/revizuite) pentru care se retransmite și va reprezenta declarația furnizorului de informații statistice Intrastat pentru respectiva perioadă de referință (va înlocui în totalitate declarația precedentă).</p> <p>— Nulă — în cazul în care furnizorul de informații statistice Intrastat nu realizează schimburi intra-UE de bunuri într-o lună de referință trebuie să transmită câte o declarație „Nulă” pentru fiecare perioadă de referință în care nu realizează schimburi intra-UE de bunuri.</p> <p>Declarația statistică Intrastat „Nulă” trebuie completată doar cu datele de identificare ale furnizorului de informații statistice.</p> <p>În cazul în care furnizorul de informații statistice Intrastat nu transmite către Institutul Național de Statistică declarația „Nulă” în perioada în care nu realizează schimburi intra-UE de bunuri, acesta va suporta prevederile legale în vigoare privind nerespectarea obligațiilor în legătură cu furnizarea informațiilor statistice Intrastat.</p>

Cod și denumire din Nomenclatorul combinat	<p>Pentru identificarea bunurilor ce fac obiectul schimburilor intra-UE se folosește Nomenclatorul combinat, denumit în continuare NC, la nivel de 8 cifre, aferent anului de referință pentru care are loc transmiterea datelor. Procedura de căutare și selecție a codurilor aferente bunurilor este facilitată de aplicațiile informatice puse la dispoziție cu titlu gratuit furnizorilor de informații statistice Intrastat de către Institutul Național de Statistică.</p> <p>Furnizorul de informații statistice are obligația raportării corecte a bunurilor și selectării codului de 8 cifre din NC corespunzător bunurilor ce fac obiectul schimburilor intra-UE. Informațiile adiționale privind codul NC la nivel de 8 cifre existente în diferite documente, spre exemplu factura externă etc., trebuie analizate cu rigurozitate în vederea asigurării corespondenței cu bunurile pe care le însoțesc. În cazul în care aceste informații se dovedesc a fi incorecte sau inexacte vor fi ignorate în procedura de completare a Declarației statistice Intrastat și înlocuite cu informațiile corecte, corespunzătoare bunurilor ce fac obiectul schimburilor intra-UE, conform NC în vigoare.</p>
Țara parteneră — Destinație — Expediere/Origine	<p>Pentru exporturi intra-UE de bunuri se indică statul membru de destinație din Uniunea Europeană, precum și țara de origine a bunului expedit, conform nomenclatorului de țări și teritorii prezentat în tabelul nr. 2.</p> <p>Pentru importuri intra-UE de bunuri se indică statul membru de expediție din Uniunea Europeană, respectiv de unde bunurile au fost expediate către România, precum și țara de origine a bunului respectiv, conform nomenclatorului de țări și teritorii prezentat în tabelul nr. 2.</p> <p>Sunt considerate originare dintr-o țară bunurile obținute în întregime în respectiva țară. În cazul în care două sau mai multe țări au intervenit în fabricarea unui bun, acest bun este considerat originar din țara în care a avut loc ultima transformare substanțială, justificată din punct de vedere economic, respectiv realizată de un operator economic echipat în acest sens și având ca rezultat un produs nou sau reprezentând un stadiu de fabricație important.</p> <p>Schimburile de bunuri cu anumite părți ale teritoriilor statelor membre ale Uniunii Europene nu se cuprind în sistemul statistic Intrastat, deoarece acestea nu aparțin teritoriului statistic al Uniunii Europene, acestea făcând obiectul declarațiilor vamale, pe care Institutul Național de Statistică le preia de la Agenția Națională de Administrare Fiscală. Aceste teritorii sunt: Insulele Feroe (FO), Groenlanda (GL), Büsingen (CH), Ceuta (XC), Melilla (XL), Noua Caledonie (NC), Saint Pierre și Miquelon (PM), Insulele Wallis și Futuna (WF), Polinezia Franceză (PF), Teritoriile australe și antarctice franceze (TF), Saint-Barthelemy (BL), San Marino (SM).</p> <p>Schimburile de bunuri cu următoarele teritorii ale statelor membre care, deși aparțin teritoriului statistic al Uniunii Europene, nu aparțin teritoriului fiscal al Uniunii Europene nu trebuie raportate în Declarația statistică Intrastat: Insula Heligoland (DE), Muntele Athos (GR), Insulele Canare (ES), Guyana Franceză (FR), Guadelupa (FR), Martinica (FR), Reunion (FR), Mayotte (FR), partea franceză a Saint Martin (FR), Livigno (IT), Campione d'Italia (IT), apele italiene ale lacului Lugano (IT), Insulele Åland (FI). Pentru schimburile de bunuri cu aceste teritorii se întocmesc declarații vamale pe care Institutul Național de Statistică le preia de la Agenția Națională de Administrare Fiscală.</p>
Valoare facturată	<p>Se completează valoarea facturată a bunurilor, conform documentelor de achiziție/vânzare. Valoarea facturată se completează în lei, fără zecimale, și nu cuprinde TVA, accize etc.</p> <p>Dacă valoarea bunurilor este exprimată în altă monedă decât lei, pentru Declarația statistică Intrastat această valoare trebuie transformată în lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României în momentul expedierii/introducerii bunurilor din/pe teritoriul României.</p> <p>Valoarea facturată trebuie să reflecte întotdeauna valoarea reală a bunurilor. Dacă schimbul de bunuri nu este însoțit de un document care să ateste valoarea reală a bunurilor, valoarea facturată trebuie estimată folosind valoarea de piață a bunurilor.</p> <p>În valoarea facturată pot fi incluse cheltuieli incidentale, dacă acestea reprezintă plăți achitate de cumpărător către vânzător și sunt încorporate în mod simultan în baza de calcul pentru TVA. Cheltuielile incidentale pot reprezenta cheltuieli legate de ambalaje, transport, asigurare sau comisioane.</p> <p>Pentru bunurile expediate/introduse pentru prelucrare trebuie indicată valoarea totală ce ar fi fost facturată în cazul cumpărării sau vânzării obișnuite a respectivelor bunuri.</p> <p>Pentru bunurile introduse/expediate în urma prelucrării, valoarea indicată trebuie să fie valoarea estimată a bunurilor expediate/introduse pentru prelucrare la care se adaugă valoarea activității de prelucrare realizată și valoarea materialelor auxiliare încorporate în acestea.</p> <p>Pentru alte schimburi intra-UE de bunuri pentru care nu există documente care să indice valoarea reală a bunurilor, în câmpul „valoarea facturată” din Declarația statistică Intrastat trebuie indicată valoarea ce ar fi fost facturată în cazul cumpărării sau vânzării obișnuite a respectivelor bunuri. Este cazul furnizorilor de informații statistice Intrastat care realizează un transfer al propriilor bunuri în alt stat membru pentru o posibilă vânzare, pentru stocare pe o perioadă mai mare de 24 de luni sau pentru prelucrare sub contract.</p>
Valoare statistică	<p>Valoarea statistică a bunurilor trebuie completată de toți furnizorii de informații statistice Intrastat care au realizat în anul anterior celui de referință sau în anul de referință importuri intra-UE de bunuri mai mari de 10.000.000 lei și/sau exporturi intra-UE de bunuri mai mari de 20.000.000 lei.</p> <p>Valoarea statistică este valoarea la frontiera României a bunului importat sau exportat. În afară de valoarea bunului, valoarea statistică conține costul transportului și asigurării acestuia până la frontiera română. Valoarea statistică derivă, în mod normal, din valoarea indicată în câmpul „valoarea facturată” din Declarația statistică Intrastat, ajustată în funcție de termenii de livrare.</p> <p>Relațiile existente între valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare în Declarația statistică Intrastat sunt prezentate în tabelul nr. 3.</p> <p>Valoarea statistică a bunurilor se declară astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pentru exporturi intra-UE se declară valoarea bunurilor la care se adaugă cheltuielile de transport, asigurare și alte cheltuieli pentru transportul bunurilor de la locul de expediție până la frontiera României (pe teritoriul național); • pentru importuri intra-UE se declară valoarea bunurilor, inclusiv cheltuielile de transport, asigurare și alte cheltuieli pentru transportul bunurilor pe parcursul extern până la frontiera României.

	Bunurile pentru prelucrare și cele rezultate în urma prelucrării vor fi estimate la valoarea lor de piață, înainte și, respectiv, după prelucrare. Valoarea statistică se completează în lei, fără zecimale. Dacă valoarea bunurilor este exprimată în altă monedă decât lei, pentru declarația Intrastat această valoare trebuie transformată în lei. Transformarea are la bază cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României în momentul expedierii/introducerii bunurilor din/pe teritoriul României.
Masa netă	Masa netă reprezintă masa reală a bunurilor, exclusiv ambalajele, cum ar fi paletii, containere etc. Masa netă se exprimă în kilograme, fără zecimale, pentru fiecare linie din Declarația statistică Intrastat. Pentru bunurile a căror masă netă este exprimată cu zecimale se aplică regulile generale de rotunjire, respectiv: — dacă partea zecimală este mai mică decât 5, se rotunjește la valoarea întreagă inferioară; — dacă partea zecimală este mai mare sau egală cu 5, se rotunjește la valoarea întreagă superioară. Pentru bunurile a căror masă netă este mai mică de 1 kg, rotunjirea se face astfel: pentru cantități mai mari sau egale cu 0,5 kg se raportează 1 kg, iar pentru cantități mai mici de 0,5 kg se raportează 0 kg. În cazul în care există mai multe bunuri declarate în linii distincte în Declarația statistică Intrastat pentru o anumită perioadă de referință, pe un anumit flux, încadrate la același cod de 8 cifre din NC, cu aceeași țară parteneră, același tip de tranzacție, aceiași termeni de livrare și același mod de transport, iar masa netă pentru fiecare linie completată în Declarația statistică Intrastat este mai mică de 0,5 — respectivele linii vor fi cumulate pentru a nu denatura rezultatele statistice obținute prin raportarea unor valori facturate/statistice mari aferente unor mase nete egale cu 0.
Cantitatea în unitatea de măsură suplimentară	Unitatea de măsură suplimentară reprezintă unitatea de măsură a cantității, alta decât kilogramul, în care poate fi exprimat un bun. Nu toate bunurile pot fi exprimate în unități de măsură suplimentare. Unitățile de măsură suplimentare sunt stabilite prin NC pentru fiecare cod la nivel de 8 cifre ce poate fi exprimat într-o asemenea unitate de măsură. Lista unităților de măsură suplimentare este prezentată în tabelul nr. 4. În Declarația statistică Intrastat se indică cantitatea în unitatea de măsură suplimentară aferentă codului de 8 cifre selectat din NC, spre exemplu, număr de bucăți, număr de perechi, metri pătrați, metri cubi, litri etc. Cantitatea în unități de măsură suplimentare se exprimă fără zecimale. În cazul în care cantitatea exprimată în unitate de măsură suplimentară este mai mică de 1 unitate de măsură suplimentară se raportează întotdeauna cifra 1. Pentru restul cazurilor se aplică regulile generale de rotunjire prezentate la punctul anterior „Masa netă”.
Natura tranzacției	Natura tranzacției definește tipul de tranzacție realizată, spre exemplu vânzare, cumpărare, prelucrare etc. În Declarația statistică Intrastat se completează codul corespunzător naturii tranzacției, care se preia din coloana „Cod” a tabelului nr. 5. Coloana „Cod” conține combinații ale codurilor numerice din coloana A și a subdiviziunilor acestora din coloana B pe baza cărora se definesc, din punct de vedere statistic, tipurile de tranzacții economice.
Termeni de livrare	Termenii de livrare reprezintă prevederi contractuale ce stabilesc obligațiile vânzătorului și ale cumpărătorului într-o tranzacție. În declarația statistică Intrastat se indică codurile INCOTERMS stabilite de Camera Internațională de Comerț, prezentați în nomenclatorul din tabelul nr. 6.
Mod de transport	Se indică în declarația statistică Intrastat codul corespunzător modului de transport prin care bunurile părăsesc teritoriul național la expediere sau sosesc pe teritoriul național la introducere. Nomenclatorul modurilor de transport este prezentat în tabelul nr. 7.

În cazul în care într-o perioadă de referință sunt realizate schimburi intra-UE de bunuri pe un anumit flux, încadrate la același cod de 8 cifre din NC, cu aceeași țară parteneră, același tip de tranzacție, aceiași termeni de livrare și același mod de transport, acestea pot fi cumulate și declarate într-o singură linie pe declarație.

Institutul Național de Statistică verifică declarațiile statistice Intrastat din punctul de vedere al corectitudinii și completitudinii, iar furnizorii de informații statistice Intrastat pot fi contactați

pentru a oferi mai multe detalii privind datele înscrise în declarații sau pentru revizuirea declarațiilor statistice Intrastat transmise anterior.

Orice sesizare din partea Institutului Național de Statistică, prin personalul propriu, adresată furnizorului de informații statistice privind declarația statistică Intrastat, prin unul dintre următoarele mijloace: telefon, fax, e-mail sau alt mijloc de comunicare, trebuie soluționată de către furnizorul de informații statistice în maximum 2 zile lucrătoare de la comunicarea acesteia.

IMPORTANT!

Completarea Declarației statistice Intrastat este obligatorie, iar transmiterea ei la Institutul Național de Statistică se va face exclusiv pe cale electronică.

Legea nr. 422/2006, la art. 10, prevede următoarele:

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de către furnizorii de informații statistice Intrastat:

- a) refuzul transmiterii datelor statistice solicitate;
 - b) întâzieri în transmiterea datelor;
 - c) comunicarea de date incorecte și incomplete;
 - d) refuzul de a prezenta persoanelor autorizate de către conducerea Institutului Național de Statistică documentele și evidențele necesare verificării datelor statistice;
 - e) neaplicarea măsurilor dispuse de către Institutul Național de Statistică prin atenționări sau procese-verbale de constatare a contravenției.
- (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei.
(3) Amenzile prevăzute la alin. (2) se aplică și persoanelor juridice.
(4) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit pentru aceasta, prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.”

LISTA

bunurilor excluse din statisticile de comerț cu bunuri între statele membre ale Uniunii Europene

a) aur monetar;
b) mijloace de plată legale și titluri de valoare, inclusiv mijloace de plată pentru servicii cum ar fi serviciile poștale, taxe, taxe de utilizator;
c) bunuri destinate utilizării temporare sau care au fost utilizate temporar (de exemplu, închirieri, împrumuturi, leasing operațional), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: — nu este sau nu a fost prevăzută sau efectuată nicio prelucrare; — durata prevăzută pentru utilizarea temporară nu a depășit sau nu se prevede să depășească 24 de luni; — exportul/importul în interiorul Uniunii Europene (<i>Uniunea</i>) nu trebuie declarat ca o livrare/achiziție în interiorul Uniunii în scopuri de TVA sau nu a avut loc și nu se prevede să aibă loc nicio schimbare de proprietate pentru exportul/importul în interiorul Uniunii;
d) bunurile care circulă între: — un stat membru și enclavele sale teritoriale din alte state membre sau din țări terțe; și — statul membru gazdă și enclavele teritoriale ale altor state membre, țări terțe sau organizații internaționale. Enclavele teritoriale includ ambasadetele, consulatele, bazele militare și bazele științifice aflate în afara teritoriului țării;
e) bunurile utilizate ca suporturi de informații personalizate, inclusiv software;
f) date și software descărcate de pe internet;
g) bunuri furnizate gratuit care nu fac, în sine, obiectul unei tranzacții comerciale, cu condiția ca circulația lor să se efectueze doar cu intenția de a pregăti sau sprijini o tranzacție comercială prevăzută ulterior, demonstrând caracteristicile bunurilor sau serviciilor, cum ar fi: — materiale publicitare; — mostre comerciale;
h) bunuri destinate a fi reparate sau întreținute și după reparație sau întreținere și piese de schimb care sunt încorporate în cadrul reparației sau întreținerii, precum și părți defecte înlocuite;
i) mijloacele de transport care se deplasează în cursul activității desfășurate, inclusiv lansatoarele de nave spațiale în momentul lansării;
j) bunurile puse în liberă circulație după ce au fost puse sub regim vamal de perfecționare activă sunt excluse din comerțul cu bunuri în afara Uniunii;
k) periodice pe bază de abonament;
l) bunurile personale aparținând persoanelor fizice care își mută reședința obișnuită; trusouri sau bunuri de uz gospodăresc aparținând unei persoane care își mută reședința obișnuită cu ocazia căsătoriei; bunuri personale dobândite pe cale succesorală; uniforme, rechizite și obiecte de uz gospodăresc pentru elevi și studenți; sicrie conținând trupuri, urne funerare conținând cenușa unor persoane decedate și obiecte funerare ornamentale transportate cu sicrie și urne; bunuri pentru organizații caritabile sau filantropice și bunuri în folosul victimelor catastrofelor.

NOMENCLATORUL

țărilor și teritoriilor pentru statisticile comerțului internațional
al Uniunii Europene și ale comerțului dintre statele membre

Cod	Țara	Descriere
AD	Andorra	
AE	Emiratele Arabe Unite	Abu Dhabi, Ajman, Dubai, Fujairah, Ras al Khaimah, Sharjah și Umm al Qaiwain
AF	Afganistan	
AG	Antigua și Barbuda	
AI	Anguilla	
AL	Albania	
AM	Armenia	
AO	Angola	Inclusiv Cabinda
AQ	Antarctica	Teritoriile situate la sud de latitudinea sudică de 60°: exclusiv Teritoriile Australe Franceze (TF), Insula Bouvet (BV), Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud (GS)

Cod	Țara	Descriere
AR	Argentina	
AS	Samoa Americană	
AT	Austria	
AU	Australia	
AW	Aruba	
AZ	Azerbaidjan	
BA	Bosnia și Herțegovina	
BB	Barbados	
BD	Bangladesh	
BE	Belgia	
BF	Burkina Faso	
BG	Bulgaria	
BH	Bahrain	
BI	Burundi	
BJ	Benin	
BL	Saint-Barthélemy	
BM	Bermuda	
BN	Brunei Darussalam	Formă uzuală Brunei
BO	Statul Plurinațional al Boliviei	Formă uzuală Bolivia
BQ	Bonaire, Sint Eustatius și Saba	
BR	Brazilia	
BS	Bahamas	
BT	Bhutan	
BV	Insula Bouvet	
BW	Botswana	
BY	Belarus	Formă uzuală Bielorusia
BZ	Belize	
CA	Canada	
CC	Insulele Cocos (sau Insulele Keeling)	
CD	Republica Democratică Congo	Fostul Zair
CF	Republica Centrafricană	
CG	Congo	
CH	Elveția	Inclusiv teritoriul german Büsingen
CI	Coasta de Fildeș	
CK	Insulele Cook	
CL	Chile	
CM	Camerun	
CN	China	
CO	Columbia	
CR	Costa Rica	
CU	Cuba	
CV	Capul Verde	
CW	Curaçao	
CX	Insula Christmas	
CY	Cipru	
CZ	Cehia	
DE	Germania	Inclusiv Insula Heligoland; exclusiv teritoriul Büsingen

Cod	Țara	Descriere
DJ	Djibouti	
DK	Danemarca	
DM	Dominica	
DO	Republica Dominicană	
DZ	Algeria	
EC	Ecuador	Inclusiv Insulele Galápagos
EE	Estonia	
EG	Egipt	
EH	Sahara Occidentală	
ER	Eritreea	
ES	Spania	Inclusiv Insulele Baleare și Insulele Canare; exclusiv Ceuta (XC) și Melilla (XL)
ET	Etiopia	
FI	Finlanda	Inclusiv Insulele Åland
FJ	Fiji	
FK	Insulele Falkland	
FM	Statele Federate ale Microneziei	Chuuk, Kosrae, Pohnpei și Yap
FO	Insulele Feroe	
FR	Franța	Inclusiv Monaco, departamentele franceze de peste mări (Guyana Franceză, Guadelupa, Martinica, Mayotte și Réunion) și partea de nord franceză a Saint Martin
GA	Gabon	
GB	Regatul Unit	Regatul Unit, Irlanda de Nord, Insulele Anglo-Normande și Insula Man
GD	Grenada	Inclusiv Insulele Grenadine de Sud
GE	Georgia	
GH	Ghana	
GI	Gibraltar	
GL	Groenlanda	
GM	Gambia	
GN	Guinea	
GQ	Guinea Ecuatorială	
GR	Grecia	
GS	Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud	
GT	Guatemala	
GU	Guam	
GW	Guinea-Bissau	
GY	Guyana	
HK	Hong Kong	Regiunea Administrativă Specială Hong Kong a Republicii Populare Chineze
HM	Insula Heard și Insulele McDonald	
HN	Honduras	Inclusiv Insulele Swan
HR	Croația	
HT	Haiti	
HU	Ungaria	
ID	Indonezia	
IE	Irlanda	
IL	Israel	
IN	India	
IO	Teritoriul Britanic din Oceanul Indian	Arhipelagul Chagos

Cod	Țara	Descriere
IQ	Irak	
IR	Republica Islamică Iran	
IS	Islanda	
IT	Italia	Inclusiv Livigno și comuna Campione d'Italia
JM	Jamaica	
JO	Iordania	
JP	Japonia	
KE	Kenya	
KG	Kârgâzstan	
KH	Cambodgia	
KI	Kiribati	
KM	Comore	Anjouan, Grande Comore și Mohéli
KN	Saint Kitts și Nevis	
KP	Coreea de Nord	
KR	Coreea de Sud	
KW	Kuweit	
KY	Insulele Cayman	
KZ	Kazahstan	
LA	Republica Democrată Populară Laos	Formă uzuală Laos
LB	Liban	
LC	Saint Lucia	
LI	Liechtenstein	
LK	Sri Lanka	
LR	Liberia	
LS	Lesotho	
LT	Lituania	
LU	Luxemburg	
LV	Letonia	
LY	Libia	
MA	Maroc	
MD	Republica Moldova	
ME	Munte negru	
MG	Madagascar	
MH	Insulele Marshall	
MK	Macedonia de Nord	
ML	Mali	
MM	Myanmar	Formă uzuală: Birmania
MN	Mongolia	
MO	Macao	Regiunea Administrativă Specială Macao a Republicii Populare Chineze
MP	Insulele Mariane de Nord	
MR	Mauritania	
MS	Montserrat	
MT	Malta	Inclusiv Gozo și Comino
MU	Mauritius	Mauritius, Insula Rodrigues, Insulele Agalega și Cargados Carajos Shoals (Insulele Saint-Brandon)
MV	Maldive	
MW	Malawi	

Cod	Țara	Descriere
MX	Mexic	
MY	Malaezia	Malaezia Peninsulară și Malaezia de Est (Labuan, Sabah și Sarawak)
MZ	Mozambic	
NA	Namibia	
NC	Noua Caledonie	Inclusiv Insulele Loyalty (Lifou, Maré și Ouvéa)
NE	Niger	
NF	Insula Norfolk	
NG	Nigeria	
NI	Nicaragua	Inclusiv Insulele Corn
NL	Țările de Jos (Olanda)	
NO	Norvegia	Inclusiv Arhipelagul Svalbard și Insula Jan Mayen
NP	Nepal	
NR	Nauru	
NU	Niue	
NZ	Noua Zeelandă	Exclusiv teritoriul Ross (Antarctica)
OM	Oman	
PA	Panama	Inclusiv fosta Zonă a Canalului
PE	Peru	
PF	Polinezia Franceză	Insulele Marchize, Arhipelagul Societății (inclusiv Tahiti), Insulele Tuamotu, Insulele Gambier și Insulele Australe
PG	Papua-Noua Guinee	Partea estică a Noii Guinee; Arhipelagul Bismarck [inclusiv Noua Britanie, Noua Irlandă, Lavongai (Noua Hanovra) și Insulele Amiralității]; Insulele Solomon de Nord (Bougainville și Buka); Insulele Trobriand, Insula Woodlark; Insulele Entrecasteaux și Arhipelagul Louisiade
PH	Filipine	
PK	Pakistan	
PL	Polonia	
PM	Saint-Pierre și Miquelon	
PN	Pitcairn	Inclusiv Insulele Ducie, Henderson și Oeno
PS	Teritoriile Palestiniene Ocupate	Cisiordania (inclusiv Ierusalimul de Est) și Fâșia Gaza
PT	Portugalia	Inclusiv Arhipelagul Azore și Arhipelagul Madeira
PW	Palau	
PY	Paraguay	
QA	Qatar	
RO	România	
RU	Federația Rusă	Formă uzuală Rusia
RW	Rwanda	
SA	Arabia Saudită	
SB	Insulele Solomon	
SC	Seychelles	Insula Mahé, Insula Praslin, La Digue, Frégate și Silhouette; Insulele Amirante (inclusiv Desroches, Alphonse, Platte și Coëtivy); Insulele Farquhar (inclusiv Providence); Insulele Aldabra și Insulele Cosmoledo
SD	Sudan	
SE	Suedia	
SG	Singapore	
SH	Sfânta Elena, Ascension și Tristan da Cunha	
SI	Slovenia	
SK	Slovacia	

Cod	Țara	Descriere
SL	Sierra Leone	
SM	San Marino	
SN	Senegal	
SO	Somalia	
SR	Suriname	
SS	Sudanul de Sud	
ST	Săo Tomé și Príncipe	
SV	Salvador	
SX	Sint-Maarten (partea neerlandeză)	Insula Saint Martin este împărțită în partea de nord franceză și partea de sud neerlandeză.
SY	Republica Arabă Siriană	Formă uzuală Siria
SZ	Eswatini	Fosta Swaziland
TC	Insulele Turks și Caicos	
TD	Ciad	
TF	Teritoriile Australe Franceze	Inclusiv Insulele Kerguelen, Insula Amsterdam, Insula Saint-Paul, Arhipelagul Crozet și insulele franceze dispersate din Oceanul Indian, care includ Bassas da India, Insula Europa, Insulele Glorioso, Insula Juan de Nova Island și Insula Tromelin
TG	Togo	
TH	Thailanda	
TJ	Tadjikistan	
TK	Tokelau	
TL	Timorul de Est	
TM	Turkmenistan	
TN	Tunisia	
TO	Tonga	
TR	Turcia	
TT	Trinidad și Tobago	
TV	Tuvalu	
TW	Taiwan	Teritoriul vamal separat al Taiwan, Penghu, Kinmen și Matsu
TZ	Republica Unită Tanzania	Pemba, Insula Zanzibar și Tanganika
UA	Ucraina	
UG	Uganda	
UM	Insulele Minore Îndepărtate ale Statelor Unite ale Americii	Insula Baker, Insula Howland, Insula Jarvis, Atolul Johnston, Reciful Kingman, Insulele Midway, Insula Navassa, Atolul Palmyra și Insula Wake
US	Statele Unite	Inclusiv Puerto Rico
UY	Uruguay	
UZ	Uzbekistan	
VA	Sfântul Scaun	Statul Cetății Vaticanului
VC	Saint Vincent și Grenadine	
VE	Republica Bolivariană a Venezuelei	Forma uzuală Venezuela
VG	Insulele Virgine Britanice	
VI	Insulele Virgine Americane	
VN	Vietnam	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis și Futuna	Inclusiv Insula Alofi
WS	Samoa	Fosta Samoa Occidentală
XC	Ceuta	

Cod	Țara	Descriere
XK	Kosovo	Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo
XL	Melilla	Inclusiv Peñón de Vélez de la Gomera, Peñón de Alhucemas și Insulele Chafarinas
XS	Serbia	
YE	Yemen	Fostele Yemen de Nord și Yemen de Sud
ZA	Africa de Sud	
ZM	Zambia	
ZW	Zimbabwe	
DIVERSE		
XI	Regatul Unit (Irlanda de Nord)	Cod care trebuie utilizat în cazul în care Regatul Unit (în ceea ce privește Irlanda de Nord) trebuie să fie diferențiat în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile relevante ale Uniunii Europene (<i>Uniunea</i>)
XU	Regatul Unit (exclusiv Irlanda de Nord)	Cod care trebuie utilizat în cazul în care Regatul Unit (exclusiv Irlanda de Nord) trebuie să fie diferențiat în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile relevante ale Uniunii
QP	Marea liberă	Domeniul maritim în afara apelor teritoriale
QR	Stocuri și provizii în cadrul comerțului intra-UE	Cod utilizat în scopul livrărilor către nave și aeronave
QS	Stocuri și provizii în cadrul comerțului extra-UE	
QV	Țări și teritorii nespecificate în cadrul comerțului intra-UE	
QW	Țări și teritorii nespecificate în cadrul comerțului extra-UE	
QX	Țări și teritorii nespecificate din motive comerciale sau militare	

TABELUL Nr. 3

Relația dintre valoarea facturată, valoarea statistică și termenii de livrare în Declarația statistică Intrastat

FLUX: EXPORTURI INTRA-UE DE BUNURI			
Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
EXW Franco fabrică	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată EXW — valoarea bunurilor la poarta fabricii —	Valoarea facturată EXW la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FCA Franco transportator	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată FCA — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la transportator —	Valoarea facturată FCA la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FAS Franco de-a lungul vasului	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FAS — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la navă, în exteriorul acesteia —	Valoarea facturată FAS la care se adaugă cheltuielile de încărcare pentru trecerea frontierei — nivel balustradă/chei —	VS > VF

Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
FOB Franco la bord	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FOB — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile până la depozitarea bunului pe vapor —	Valoarea facturată FOB	VS = VF
CFR Cost și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CFR — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la portul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare —	Valoarea facturată CFR din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la portul de destinație	VS < VF
CIF Cost, asigurare și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CIF — include, pe lângă valoarea bunurilor, și cheltuielile de transport și asigurare până la portul de destinație —	Valoarea facturată CIF din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la portul de destinație	VS < VF
CPT Transport plătit până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CPT — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la locul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare —	Valoarea facturată CPT din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
CIP Transport și asigurare plătite până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CIP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport și asigurare până la locul de destinație —	Valoarea facturată CIP din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
DPU Livrat la locul de descărcare	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DPU — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul convenit de descărcare	Valoarea facturată DPU din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul convenit de descărcare	VS < VF
DAP Livrat la locul convenit	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DAP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul de destinație convenit	Valoarea facturată DAP din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație convenit	VS ≤ VF*
DDP Livrat cu taxele vamale plătite**	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DDP — reprezintă valoarea bunurilor ajunse la cumpărător, cu taxe vamale plătite	Valoarea facturată DDP din care se scad taxele și cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern	VS < VF

* VS = VF numai în cazul energiei electrice.

** Pentru comerțul intra-UE cu bunuri nu se aplică taxe vamale.

FLUX: IMPORTURI INTRA-UE DE BUNURI

Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
EXW Franco fabrică	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată EXW — valoarea bunurilor la poarta fabricii	Valoarea facturată EXW la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF
FCA Franco transportator	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată FCA — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la transportator —	Valoarea facturată FCA la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs extern, respectiv de la locul livrării până la frontiera României	VS > VF

Termeni de livrare	Valoare facturată — VF	Valoare statistică — VS	Relația
FAS Franco de-a lungul vasului	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FAS — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la bordul navei, în afara acestuia —	Valoarea facturată FAS la care se adaugă cheltuielile de încărcare pentru trecerea frontierei — nivel balustradă/chei — inclusiv cheltuielile până la portul de destinație	VS > VF
FOB Franco la bord	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată FOB — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile până la depozitarea bunului pe vapor —	Valoare FOB la care se adaugă cheltuielile de transport și asigurare până la portul de destinație	VS > VF
CFR Cost și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CFR — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport până la portul de destinație, nu include cheltuielile de asigurare —	Valoarea facturată CFR	VS = VF
CIF Cost, asigurare și navlu	Numai pentru transportul maritim și pe căile navigabile interioare Valoarea facturată CIF — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile de transport și asigurare (plătită de vânzător) până la portul de destinație —	Valoarea facturată CIF	VS = VF
CPT Transport plătit până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CPT — include, pe lângă valoarea bunurilor, cheltuielile până la locul de destinație; nu include cheltuielile de asigurare —	Valoarea facturată CPT din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
CIP Transport și asigurare plătite până la	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată CIP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport și asigurare până la locul de destinație	Valoarea facturată CIP din care se scad cheltuielile de transport pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație	VS < VF
DPU Livrat la locul de descărcare	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DPU — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul convenit de descărcare	Valoarea facturată DPU din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul convenit de descărcare	VS ≤ VF
DAP Livrat la locul convenit	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DAP — include, pe lângă valoarea bunurilor, toate cheltuielile de transport până la locul de destinație convenit	Valoarea facturată DAP din care se scad cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern, respectiv de la frontiera României până la locul de destinație convenit	VS ≤ VF*
DDP Livrat cu taxele vamale plătite**	Pentru toate modurile de transport Valoarea facturată DDP — reprezintă valoarea bunurilor ajunse la cumpărător, cu taxe vamale plătite	Valoarea facturată DDP din care se scad taxele și cheltuielile de transport și asigurare pe parcurs intern	VS < VF

* VS = VF numai în cazul energiei electrice.

** Pentru comerțul intra-UE cu bunuri nu se aplică taxe vamale.

LISTA UNITĂȚILOR DE MĂSURĂ SUPLIMENTARE

Abreviere	Denumire unitate de măsură
c/k	Număr de carate (1 carat metric = 2×10^{-4} kg)
ce/el	Număr de elemente
ct/l	Capacitate de încărcare utilă în tone metrice ⁽¹⁾
g	Gram
gi F/S	Gram izotopi fisionabili
Kg H ₂ O ₂	Kilogram de peroxid de hidrogen
Kg K ₂ O	Kilogram de oxid de potasiu
Kg KOH	Kilogram de hidroxid de potasiu (potasă caustică)
Kg met. am.	Kilogram de metilamine
Kg N	Kilogram de azot
Kg NaOH	Kilogram de hidroxid de sodiu (sodă caustică)
Kg/net eda	Kilogram greutate netă a produsului scurs
Kg P ₂ O ₅	Kilogram de pentoxid de fosfor (anhidridă fosforică)
Kg 90% sdt.	Kilogram de substanță uscată 90%
Kg U	Kilogram de uraniu
1.000 kWh	1.000 kilowatt oră
l	Litru
1 alc. 100%	Litru de alcool pur (100%)
m	Metru
m ²	Metru pătrat
m ³	Metru cub
1.000 m ³	1.000 metri cubi
pa	Număr de perechi
p/st	Număr de bucăți
100 p/st	100 de bucăți
1.000 p/st	1.000 de bucăți
TJ	Terajoule (putere calorică superioară)
—	Fără unitate suplimentară

⁽¹⁾ Prin *capacitate de încărcare utilă în tone metrice (ct/l)* se înțelege capacitatea de încărcare a unui vapor exprimată în tone metrice, cu excepția mărfurilor transportate cu titlu de provizie de bord (carburanți, utilaje, alimente etc.). De asemenea, persoanele transportate (personal și pasageri), precum și bagajele acestora nu se iau în considerare la calcularea capacității de încărcare utile.

Codificarea naturii tranzacției

Coloana A	Coloana B	Cod
1. Tranzacții care implică schimb de proprietate efectiv, cu compensații financiare	1. Achiziție/Vânzare definitivă, exceptând comerțul direct cu/realizat de către consumatorii privați	1.1
	2. Comerț direct cu/realizat de către consumatori privați (inclusiv vânzarea la distanță)	1.2
2. Returnări și înlocuiri de bunuri în mod gratuit după înregistrarea tranzacției inițiale	1. Returnări de bunuri	2.1
	2. Înlocuiri de bunuri returnate	2.2
	3. Înlocuiri — de exemplu, sub garanție — de bunuri care nu au fost returnate	2.3
3. Tranzacții care implică intenția unui schimb de proprietate sau schimb de proprietate efectiv, fără compensații financiare	1. Mișcări către/de la un antrepozit (excluzând stocurile la dispoziția clientului și stocurile în regim de consignație)	3.1
	2. Furnizarea pentru vânzare la vedere sau cu testare (inclusiv stocurile la dispoziția clientului și stocurile în regim de consignație)	3.2
	3. Leasing financiar	3.3
	4. Tranzacții care implică transferul proprietății fără compensații financiare	3.4
4. Tranzacții în vederea prelucrării sub contract („lohn” — fără schimb de proprietate)	1. Bunuri destinate reintroducerii în statul membru/țara de export inițial(ă)	4.1
	2. Bunuri care nu sunt destinate reintroducerii în statul membru/țara de export inițial(ă)	4.2
	3. Bunuri destinate prelucrării, considerate din punct de vedere fiscal drept achiziții/livrări intracomunitare asimilate	4.3
5. Tranzacții în urma prelucrării sub contract („lohn” — fără schimb de proprietate)	1. Bunuri reintroduse în statul membru/țara de export inițial(ă)	5.1
	2. Bunuri care nu sunt reintroduse în statul membru/țara de export inițial(ă)	5.2
	3. Bunuri obținute în urma prelucrării produselor anterior declarate cu codul de natura tranzacției 4.3	5.3
6. Tranzacții particulare înregistrate pentru scopuri naționale		6
7. Tranzacții în vederea/ca urmare a vămuirii (fără schimb de proprietate, referitoare la bunuri care fac obiectul cvasi-importului sau cvasi-exportului)	1. Punerea bunurilor în liberă circulație într-un stat membru în vederea unui export ulterior către un alt stat membru	7.1
	2. Transportul bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru pentru plasarea bunurilor în regim de export	7.2
8. Tranzacții care implică furnizarea de materiale de construcție și echipament tehnic în cadrul unui contract general de construcții sau construcții civile pentru care nu este necesară o facturare separată a bunurilor, fiind emisă numai o factură pentru totalitatea contractului		8
9. Alte tranzacții care nu pot fi clasificate la alte coduri	1. Închirieri, împrumuturi, leasing operațional cu durata de peste 24 de luni	9.1
	9. Altele	9.9

Nomenclatorul termenilor de livrare INCOTERMS

Semnificația		Locul de indicat, la cerere
Cod termen livrare	INCOTERMS ICC/ECE Geneva	
EXW	Ex Works... Franco fabrică	La poarta fabricii
FCA	Free Carrier... Franco transportator	Locul convenit
FAS	Free Along Ship... Franco de-a lungul vasului	Port de încărcare convenit
FOB	Free On Board... Franco la bord	Port de încărcare convenit
CFR	Cost and Freight... Cost și navlu	Port de destinație convenit
CIF	Cost, Insurance and Freight... Cost, asigurare și navlu	Port de destinație convenit
CPT	Carriage Paid To... Transport plătit până la	Loc de destinație convenit
CIP	Carriage and Insurance Paid to... Transport și asigurare plătite până la	Loc de destinație convenit
DPU	Delivered at Place Unloaded Livrat la locul de descărcare	Loc convenit de descărcare
DAP	Delivered at Place ... Livrat la locul convenit	Loc de livrare la locul convenit
DDP	Delivered Duty Paid... Livrat cu taxele vamale plătite	Locul convenit de livrare în țara de sosire
XXX	Alți termeni de livrare decât cei mai sus menționați	

TABELUL Nr. 7

Nomenclatorul modurilor de transport

Cod	Descriere
1	Transport maritim
2	Transport feroviar
3	Transport rutier
4	Transport aerian
5	Expediere prin poștă
7	Transport prin instalații de transport fixe
8	Transport naval pe căi navigabile interioare
9	Transport prin propulsie proprie — autopropulsie

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 521/2008 privind asigurarea structurilor Ministerului Afacerilor Interne care nu dispun de suport logistic propriu**

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 521/2008 privind asigurarea structurilor Ministerului Afacerilor Interne care nu dispun de suport logistic

propriu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 7 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Numărul curent 1 din tabel se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.	Conducerea ministerului, structurile aparatului central și unitățile subordonate acestora finanțate din bugetul ordonatorului principal de credite ¹	Direcția asigurare logistică integrată	Direcția asigurare logistică integrată	Direcția asigurare logistică integrată	Direcția asigurare logistică integrată	Direcția administrare pentru comunicații și tehnologia informației”
-----	---	--	--	--	--	---

2. Nota de subsol¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

¹ Activitățile de reparații și întreținere, precum și elaborarea documentelor referitoare la angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor aferente întreținerii, funcționării, dotărilor și investițiilor pentru imobilele aflate în administrarea ordonatorului principal de credite revin Direcției asigurare logistică integrată. Cheltuielile aferente se suportă din bugetul ordonatorului principal de credite. Activitățile specifice domeniilor Echipare și Hrănire și Comunicații și Informatică, precum și elaborarea documentelor referitoare la angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor aferente revin Direcției asigurare logistică integrată, respectiv Direcției administrare pentru comunicații și tehnologia informației, fiecare pe domeniul de competență. Cheltuielile se suportă din bugetul ordonatorului principal de credite.

La solicitarea Departamentului pentru Situații de Urgență, pentru desfășurarea unor activități specifice pe linie de protecție civilă, de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență poate asigura logistic Departamentul pe linie de mobilitate și comunicații și informatică, în cazul în care aceste mijloace nu pot fi asigurate de către Direcția asigurare logistică integrată și Direcția administrare pentru comunicații și tehnologia informației.

Atribuțiile logistice pe linie de spații și comunicații pentru Centrul de Psihosociologie al Ministerului Afacerilor Interne și atribuțiile logistice pe linie de spații pentru Comenduirea Garnizoanei București «General-inspector Dimitrie M. Sturdza» revin Institutului de Studii pentru Ordine Publică. Până la relocarea sediului unde își desfășoară activitatea Centrul de Psihosociologie al Ministerului Afacerilor Interne, atribuțiile logistice pe linie de spații și comunicații revin Bazei pentru Logistică — U.M. 0333 București a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.”

3. Paragraful 5 din „NOTE” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru Serviciul Depozitare, Mobilizare și Rezerve Proprii Găești din cadrul Direcției asigurare logistică integrată, atribuțiile logistice pe linie de spații revin Inspectoratului de Jandarmi Județean Dâmbovița.”

4. Paragraful 7 din „NOTE” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Direcția asigurare logistică integrată, în calitate de unitate specializată, asigură servicii tipografice, confecții metalice, lucrări de reparații, inspecții, revizii tehnice și întreținerea mijloacelor de mobilitate, a armamentului și a tehnicii specifice din dotarea structurilor Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de

capacitatea de producție, cu suportarea cheltuielilor din bugetul propriu, ulterior efectuării redistribuirilor între bugetul acestora și bugetele unităților Ministerului Afacerilor Interne asigurate. Pentru evidențierea acestor cheltuieli, Direcția asigurare logistică integrată transmite fiecărei structuri asigurate, lunar, situația centralizatoare cu serviciile/lucrările prestate acestora, însoțită de documentele justificative aferente fiecărui/fiecărei serviciu/lucrări, astfel cum acestea sunt prevăzute în Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 126/2016 pentru aprobarea Regulilor și politicilor contabile în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul afacerilor interne,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 14 ianuarie 2022.

Nr. 7.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**privind publicarea textului Înțelegerii privind extinderea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnată la Washington la 21 septembrie 2021 și la 17 noiembrie 2021**

Pentru aplicarea prevederilor art. 4 și ale art. 5 alin. (1) pct. 5 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 28 alin. (2) și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, precum și dispozițiile memorandumului cu nr. PE 301 din 28.01.2021, prin care prim-ministrul a aprobat negocierea și semnarea Acordului privind prelungirea valabilității Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnat la Washington la 6 septembrie 2012, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Înțelegerea privind extinderea Acordului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală

pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnată la Washington la 21 septembrie 2021 și la 17 noiembrie 2021, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul apărării naționale,
Simona Cojocaru,
secretar de stat

București, 13 ianuarie 2022.
Nr. M.10.

ANEXĂ

EXTINDEREA ACORDULUI
dintre Ministerul Apărării Naționale din România
și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii
privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor

Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii convin să extindă Acordul dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii privind asistența medicală pentru membrii forțelor armate și dependenții lor, semnat la 6 septembrie 2012 și intrat în vigoare în data de 22 februarie 2013, prelungit, denumit în continuare „Acordul din 2013”.

Acest Acord care va extinde Acordul din 2013, prelungit, va intra în vigoare la data ultimei semnături și va avea ca dată de intrare efectivă în vigoare data de 1 martie 2021. Acordul din 2013, prelungit, va rămâne în vigoare până la data de 28 februarie 2026, cu excepția situației în care este denunțat de oricare dintre părți prin trimiterea unei notificări scrise celeilalte părți cu cel puțin 90 de zile înainte de încetarea valabilității.

Acest Acord care extinde Acordul din 2013, prelungit, este redactat în 2 exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

PENTRU
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
DIN ROMÂNIA
Cătălin-Constantin Mihalache,
atașatul român al apărării
din cadrul Ambasadei României la Washington

PENTRU
DEPARTAMENTUL APĂRĂRII
AL STATELOR UNITE ALE AMERICII
Gilbert R. Cisneros Jr.,
subsecretar de stat al apărării

Semnat la 17 noiembrie 2021

Semnat la 21 septembrie 2021

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru abrogarea art. 52 din Normele privind obținerea, menținerea și ridicarea titlurilor de clasificare și specializare pentru personalul aeronautic din Ministerul Apărării Naționale și din alte instituții sau structuri care desfășoară activități aeronautice militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.15/2015**

Pentru aplicarea prevederilor art. 33 din Statutul personalului aeronautic din aviația militară a României, aprobat prin Legea nr. 35/1990, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Articolul 52 din Normele privind obținerea, menținerea și ridicarea titlurilor de clasificare și specializare pentru personalul aeronautic din Ministerul Apărării Naționale și din alte instituții sau structuri care desfășoară activități aeronautice militare, aprobate prin Ordinul ministrului apărării

naționale nr. M.15/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 și 229 bis din 3 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 februarie 2022.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

București, 18 ianuarie 2022.
Nr. M.15.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru completarea art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de Planificare a Apărării, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.9/2008**

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (8) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — La articolul 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de Planificare a Apărării, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nr. M.9/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 15 februarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, după litera ș) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins:

„t) comandantul Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

București, 18 ianuarie 2022.
Nr. M.16.

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea publicării Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2022

În temeiul art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (1) și (8) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Consiliul director al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă publicarea Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2022, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012, modificările în structura Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, care apar pe parcursul anului, se pot consulta pe pagina web a acesteia.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Radu Călin Timbuș

București, 18 ianuarie 2022.
Nr. 15.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

